

(Drugo, nadopunjeno i prerađeno izdanje)

**Praiskonski počeci
Božjeg Stvaranja,**
(u čemu se sastojalo)
**Otpadništvo Lucifera
i prvobitnih anđela te**
(koji je)
**Božji Plan Spasenja
od vječnosti**
(I)

Tematska knjižica

br. **39**

SADRŽAJ

Stvaranje duhovnih bića... i njihov pad... Plan deifikacije bića...

'Čin stvaranja duhovnih bića...', (BD 7067)	4
'Pad duhova... Sposobnost razmišljanja... Pad Lucifera...', (BD 7082)	8
'Kada su i zašto savršena bića postala nesavršena...?', (BD 8887)	10
'Da li je Bog prouzročio otpadništvo?...!', (BD 7932)	11
'Plan deifikacije bića...!', (BD 6336)	13

Uzrok i početak materijalnog stvaranja...

'Uzrok i početak stvaranja...!', (BD 7158)	15
'Nedostatak svjesnosti u tvorevina' – BD 6344)	16
'Preoblikovanje prvobitnog duha u tvorevine...!', (BD 8216)	18
'Što je svijet?', (BD 8919)	20
'Pojam vremena i prostora' – BD 7924)	21
'Porijeklo stvaralačkog djela 'Zemlja'...!', (BD 7942)	22
'Beskonačno dug pad u bezdan... Put povratka' – BD 7469)	24
'Uzrok i porijeklo stvaranja...!', (BD 7770)	25

Razvoj duhovne supstance sve do forme ljudskog bića... Prolazak kroz svaku formu je nužan... Ljudska duša je cijelo stvaranje u malome... Retrospekcija...

'Objašnjenje materije i njezina zadatka...!', (BD 8575)	27
'Prolaženje kroz svaku formu je nužno... (Svijet u malome?)...!', (BD 0716)	29
'Duša – nositelj svih djela stvaranja...!', (BD 2344)	30
'Sastav duše... Stvaranje u malome...!', (BD 4845)	31
'Duša, stvaranje u malome... Retrospekcija...!', (BD 6509)	32

Što je fizičko tijelo duše?... Produhovljavanje tijela...

'Produhovljavanje duše i tijela... Što je fizičko tijelo?...!', (BD 8573)	34
---	----

-----†-----
Zašto znanje o beskonačno dugom procesu pred-razvoja duše prije utjelovljenja kao 'čovjek' nije bilo uključeno u Bibliju?! ... Zašto je ono sada u Posljednje Dane itekako prikladno?!
-----†-----

'Dušin proces razvoja prije utjelovljenja...', (BD 6930)	37
'Tko vjeruje u dugi put prije ljudskog postojanja...', (BD 8819)	38
'Dušin proces pred-razvoja...', (BD 7259)	40
'Znanje o procesu pred-razvoja...', (BD 6591)	41
'Obraćanje pažnje na Božji plan Spasenja...!', (BD 7881)	42

-----†-----
Periodi Spasenja su ograničenog trajanja...
-----†-----

'Sprovođenje plana Spasenja...!', (BD 7728)	44
'Predodređeni razmaci vremena kao periodi spasenja...!', (BD 8085)	45

-----†-----
*Što ako razvojni period dođe do kraja a duša nije postigla svoj cilj?!...
Duša uvijek i zauvijek zadržava svoju osobnost...*
-----†-----

'Osobnost svake duše...!', (BD 5063)	46
'Dušina osobnost...!', (BD 8117)	48

-----†-----
Zvijezde u svemiru i njihova uloga... Razlika između naše Zemlje i ostalih nebeskih tijela... Konačni cilj ostvariv jedino na Zemlji... Da li je moguć fizički kontakt bića sa različitim planeta?!...
-----†-----

'Različite vrste tvorevina se podudaraju sa padom bića...!', (BD 8405)	50
'Jesu li tvorevine duhovne ili materijalne vrste... Raznoličnost zvijezda...!', (BD 8838)	52
'Zvijezde... Različita snaga svjetlosti... Njihova svrha...!', (BD 1919)	53
('Zvijezde... Prebivalište za duše... Sunčevo svjetlo...' - BD 0258)	54
'Kontakt sa stanovnicima drugih svjetova... 'U kući Mojeg Oca", (BD 7601)	56

Bertha Dudde – 'Autobiografija'	58
---------------------------------------	----

'Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo (*Luciferu*), sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru naroda? U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.' A sruši se u Podzemlje, u dubine provalije!"

Izaija 14:12-15

'Bog anđela koji sagriješiš nije poštudio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom bezdanu da budu čuvani za sud.'

2 Petrova 2:4

'I anđele, koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana, okovane u mraku vječnim okovima.'

Judina 1:6

'Hvala Ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela Tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao, kosti moje ne bjehu Ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje.'

Psalam 139:14, 15

Bertha Dudde, br. 7067, 15 Ožujak 1958

ČIN STVARANJA DUHOVNIH BIĆA...

Moja je volja da trebate biti prosvjetljeni gdje tama prevladava. Ljudi koji ne postavljaju pitanja ne mogu primiti odgovore, ali oni koji žele znati i okrenu se ka Meni Osobno će primiti Moj odgovor tako da će Me naučiti prepoznati u Mojoj Ljubavi i mudrosti i подарit će Mi njihovu Ljubavu...

Čin stvaranja duhovnih bića je bio duhovni postupak koji će vama ljudima biti razumljiv jedino kada uđete u kraljevstvo svjetla. Sve dok živite na Zemlji on vam može biti samo ugrubo skiciran sukladno vašem nivou razumijevanja. Unatoč tome, to neće skretati od Istine, no nedostajat će mu i dubljih razloga baš kao i beskonačno mnogo posrednih postupaka koji, međutim, ne bi niti pridonijeli vašem prosvjetljenju. Međutim, možete biti sigurni kako Ja neću dopustiti da vaše razmišljanje postane pomučeno, pošto vi jedino želite biti podučeni u Istini.

Kada Sam stvorio prvo biće (*Lucifera*) bio Sam motiviran jedino mišlju stvaranja posude za Mene koja je bila naumljena primiti Moju besprekidno izljevajuću snagu Ljubavi... budući je Moja beskonačna Ljubav sebe željela predati i uvijek jedino usrećavati... Moja je snaga Ljubavi neprestano stvarala svakojake vrste duhovnih tvorevina. Prema tome Ja Sam također želio stvoriti nešto što je podudarno Meni Osobno, time Moju sliku. I Moja se volja ostvarila... biće najvišeg savršenstva se pojavilo pored Mene kojim Sam bio zadovoljan, koje je bilo neopisivo lijepo, to je bila Moja slika koja je od tad nadalje bila tako prožeta Mojom snagom Ljubavi da je bio jednako sposoban biti stvaralački aktivan bez ograničenja. I baš kao što Me izvor Moje snage Ljubavi motivirao oblikovati primajuću posudu u koju je mogao utjecati, ista volja i žudnja se također pojavila u ovom biću da iskoristi neprestani upliv Moje Ljubavne snage i, isto tako, da dopusti bićima da nastanu iz unutar njega. Tako se isti postupak ponavljao, budući Sam Ja želio pustiti ovom prvostvorenom biću da sudjeluje u nevjerovatnom blaženstvu davanja života bićima slične prirode, jer kao Moja 'slika' on je bio obdaren istim osjećajima, bio je preplavljen sa Ljubavlju, a snaga koju je neprestano primao od Mene također nije biće držala neaktivnim... što je rezultiralo u samom ovom postupku stvaranja bezbrojnih bića... Otud ova stvorena bića nisu mogla biti drugačija od Mojeg prvo-stvorenog bića... oni su bili potpuno savršeni, blistavo zračeći i nadmoćno silni duhovi koji su svi bili podudarni sa slikom koju Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga. Kroz Moj upliv snage, koji

je na prvom mjestu i omogućio čin stvaranja ovih bića, Ja Sam prema tome također bio njihov 'Stvoritelj', premda se volja prvo-stvorenog bića najprije trebala okoristiti tom Mojom snagom. Sva su bića dakle proizašla iz Mene i Moje prve slike... i sva su bića posjedovala istu stvaralačku snagu. Ali Moja volja je također bila aktivna u svim izvorno stvorenim bićima, mnoštvo izvorno stvorenih duhova je bilo zapaljeno vatrenom Ljubavlju spram Mene, budući je Moja vatra Ljubavi bila njihov temeljni element, oni su bili proizvođači najčišće Ljubavi i prema tome su sva stvorena bića bila također pozitivno naklonjena spram Mene...

Vječnosti su prošle u najblažnijoj harmoniji i neprestanoj izmjeni Ljubavi... i ovo se stanje nikad nije moralo promijeniti. Ali onda je postupak stvaranja dobio drugačiji oblik (*ili 'krenuo drugim pravcem'*)... što se treba razumjeti jedino u duhovnom smislu. Ovo je bilo pokrenuto žudnjom Mojeg prvo-stvorenog bića, nositelja svjetla, da Me ugleda. Ljubav bića spram Mene je i dalje bila nepromijenjena i stoga Me on žudio vidjeti premda je znao da Ja, kao 'centar snage i svjetla' nisam mogao biti vidljiv Mojim stvorenim bićima (*1 Timoteju 6:16*), koja bi prestala postojati na pogled u Moje preobilje svjetla... ono bi uništilo stvorena bića... koja su bila iskre Moje Ljubavi... i tako ugledati Mene nije bilo moguće (*Izlazak 33:20*). A pošto Me on nije bio sposoban ugledati u njemu je bljesnula misao da postane neovisan od Mene i više manje je sebe predstavio svem mnoštvu izvorno stvorenih bića kao 'samog Stvoritelja'... misao koja je nastala kao posljedica žudnje da Me vidi unatoč boljem znanju. Kao obilježje savršenstva sva su bića također posjedovala slobodnu volju koja se, međutim, uvijek podudarala sa Mojom voljom. I ova slobodna volja je dopustila spomenutu mentalnu pomutnju... Stoga nositelj svjetla, Lucifer, nije od strane Mene bio spriječen usmjeriti svoju volju u pogrešnom pravcu. Pa ipak, postupak stvaranja je počeo zapinjati, to jest, sve dok njegova volja nije bila u skladu sa Mojom on je više manje sebe zatvorio za dotok Moje Ljubavi, ipak uvijek samo privremeno, jer najprije je njegov otpor bio tako mali da se Ljubav unatoč tome ponovno probila i on je još jednom sebe potpuno posvetio Meni, što je onda također rezultiralo u nesmanjenom dotoku Moje snage Ljubavi i time nastavljene stvaralačke aktivnosti. Ali opet i iznova su se pogrešne misli nastavile pojavljivati u njemu jer on ih nije povjerio Meni Osobno tako da Sam ih mogao pobiti... Jer on Me privremeno isključio bez da je shvatio kako je na taj način umanjio svoju snagu... Čim je on olabavio vezu sa Mnom kroz pogrešno naklonjene misli pritek snage Ljubavi se također umanjio; međutim, on to nije primjetio na vidiku bezbrojnog mnoštva duhova koje je već doveo u postojanje kroz njegovu volju i korištenje Moje snage... Opet i iznova treba biti naglašeno da mu je Moja snaga omogućila stvarati bića na prvom mjestu i da mu je jedino njegova Ljubav spram Mene dala snagu... stoga je razumljivo, kako je umanjjenje ove Ljubavi također umanjilo i upliv snage. I da je istovremeno, svako stvoreno biće bilo također dokaz Luciferove povezanosti sa Mnom... stoga se ni jedno drugo biće nije moglo pojaviti nakon što se Lucifer svjesno odvojio od Mene, naračun čega sva stvorena bića također pripadaju Meni, jer oni su 'Moja isijana snaga Ljubavi'. A ipak veliki udio

svih stvorenih bića je otpao od Mene... I to opravdava pitanje u svezi toga da li su bića bila različita u njihovoj temeljnoj supstanci...

Ja Sam jedino prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga jedno biće kao neovisni entitet... I ovo biće je bilo stvoreno na Moju sliku. Posljedično tome, sva duhovna bića koja su bila dovedena u postojanje pomoću ovog bića su se opet morala potpuno podudarati sa Mnom i Mojom slikom... Oni su bili iste savršene, najviše-blistavo zračeće žive tvorevine, jer jedino nešto najviše savršeno je bilo u stanju proizaći iz naše obostrane Ljubavi i volje, koji su oboje bili podudarni jedno sa drugim... bića, koja ni u čemu nisu bila manje vrijedna i podčinjena prvo-stvorenom nositelju svjetla... Otud su oni bili isto tako do krajnje mjere silni i blistali su sa vatrenom Ljubavlju spram Mene, premda Me nisu bili sposobni ugledati. Unatoč tome, oni su Me prepoznali, jer Ja Sam im Sebe također otkrio kroz Riječ. To je bio jedan beskonačno veliki broj duhova koji Me slavio i pjevao Mi zahvale, koji su, u poštovanju, bili voljni služiti Me i koji su bili aktivni jedino u skladu sa Mojom voljom, tako su oni bili slike Mene Samoga. I ovo neopisivo sretno mnoštvo duhova je trebalo još više povećati Ljubav nositelja svjetla spram Mene... Ipak različiti osjećaji u njemu su se počeli međusobno sukobljavati; On je vidio veličanstveno svijetleća bića i žudio je također ugledati Mene... Pošto je bio vidljiv bićima on je sebe smatrao nadmoćnim Meni i više Me nije želio priznati kao Onoga iz Kojeg je sve poteklo, unatoč činjenici da je znao kako je on, također, potekao iz Mene. Svjestan snage koja ga je prožimala, on je sebe započeo razdvajati od izvora snage... postupak koji je trajao beskonačno dugo vrijeme pošto ga je žudnja za srećom opetovano gurala nazad k Meni i prema tome je on opetovano primao snagu za stvaranje novih bića. I tako su se ta bića, također, sastojala od iste temeljne supstance, naime od Moje isijane snage Ljubavi; međutim povremeno razdvajanje od Mene je također do izvjesne mjere utjecalo na postupak stvaranja, utoliko što su volja i ljubav tih bića bili više naklonjeni spram njihova tvorca nego Mene... ali niti Sam Ja pokušao utjecati na ta bića niti na nositelja svjetla. Ipak oni su bili jednako prosvijetljeni, oni su Me prepoznali kao njihova Stvoritelja i bili su prema tome također sposobni donijeti ispravnu odluku u slobodnoj volji kada je ova važna odluka bila zahtijevana od njih.

Moje je prvo-stvoreno biće bilo povezano sa svim bićima koja je on pro-izveo, baš kao što Sam Ja bio neodvojio povezan sa svim bićima pošto ih je Moja snaga Ljubavi trebala prožeti da bi nastavili postojati. Moj je protivnik pokušao održati vezu sa svojim stvorenim bićima čak i nakon što je njegova volja već bila protivna Mojoj... to jest, on je također nadahnuo prve duhove da se okrenu od Mene i jedan njihov broj je podlijegao njegovoj kušnji, Lucifer ih je također povukao u bezdan i njihovo ih je shvaćanje trebalo doista nagnati da se gnušaju njegovog sramnog plana. I njihov je grijeh bio još puno veći, prema tome, njihov će povratak također biti značajno više težak... dok je većina prvo-stvorenih bića ostala sa Mnom kada su sljedbenici Mojeg sadašnjeg protivnika sebe odvojili od Mene. Skriveni otpor sa kojim Mi se Lucifer

započeo suprotstavljati je rezultirao u činjenici da je jedno beskonačno veliko mnoštvo stvorenih duhova odlučilo dijelom za a dijelom protiv Mene kada se od njih očekivao ispit volje. Jer otpor je narušio dotada složenu cjelinu... Moja prijašnja slika više nije bio vođen od iste volje, iste ljubavi, on je prouzročio pukotinu i ovu su podjelu također osjetili bića koja su potekla iz naše Ljubavi, koja su sada bila poput njihova tvorca, premda je Moja snaga bila uključena u njihovo stvaranje. Ali pošto ovaj otpor nije bio prisutan u prvo-stvorenom biću, pošto su Ljubav i volja nositelja svjetla bili potpuno stopljeni sa Mojima, bilo je moguće da iz naše Ljubavi jedino poteknu bića koja su bila potpuno podudarna nama, čiji su blistavo preobilje svjetla i neograničena snaga bili istinske slike Mene Osobno baš kao i bića kojeg Sam u Mojoj Ljubavi bio prikazao u vanjskom obliku izvan Sebe Samog... i koja su također, uz nekoliko izuzetaka, ostala sa Mnom. I isti se postupak pojavio u potonjima kao što se dogodio u Luciferu: slobodna volja je smjerala u pogrešnom pravcu... oni su žudjeli vidjeti njihovog Boga i Stvoritelja i izvukli su pogrešne zaključke iz Moje nužne nevidljivosti priznavajući za njihovog 'Boga' ono što je njima bilo 'vidljivo', koji je onda sebe uzvisio i povukao bezbrojna bića k sebi, koja su sva sebe dobrovoljno odvojila od Mene i na taj način se sjurila u bezdan (*Izaija 14:11-15*)...

Jednom su sva stvorena bića plamtjela sa svjetlom i snagom, budući ništa nije moglo nastati bez pritoka Moje Ljubavne snage. Umanjeno zračenje svjetla je počelo tek sa Luciferovom umanjenom Ljubavlju za Mene, ali to nije značilo da je tim bićima nedostajalo svjetlo shvaćanja, jer u trenutku stvaranja bića Moja je snaga Ljubavi opet također prožimala tvorca svih bića; ali ti su trenuci postali rastuće manje učestali sve dok se on dobrovoljno nije pobunio protiv Mene i više nije bio sposoban primiti ikakav upliv snage budući ju je odbio time što je vjerovao za sebe kako je jednako silan poput Mene... I onda je njegovo stanje uma također postalo zamračeno... On... koji je jednom bio na Moju sliku... je postao Moja direktna suprotnost, njegova se priroda potpuno izokrenula, on je potonuo u najdublji bezdan i njegovi sljedbenici sa njime, koje je on smatrao kao njegovu navodnu moć i snagu. Najviše biće, koje je proizašlo iz Moje Ljubavi, je potonulo najniže, budući je zloupotrijebio svoju slobodnu volju, karakteristiku Božanskog porijekla... I bilo je ostavljeno svakom biću da usmjeri ovu volju u Mojem ili njegovom pravcu, svako je biće bilo sposobno proći ispit volje budući je svako biće posjedovalo svjetlo shvaćanja i također je imalo snagu na svojem raspolaganju da se suprotstavi nagonjenju ka svome tvorcu... Ali niti će ijedno biće ikada izgubiti Moju Ljubav, jer Moja je Ljubav dopustila da nastane i Moja Ljubav mu nikada neće dopustiti da opet bude uništeno, ali dok ono ne odustane od svojeg otpora ono neće biti u stanju osjetiti Moju Ljubav i tako ostaje bijedno. Međutim, jednog dana će njegov otpor biti umanjen i biće će ponovno tražiti Moju Ljubav i svjesno se zaputiti stazom povratka k Meni... Onda će ono prepoznati Moju nezamislivu Ljubav, ono će prepoznati njegova Boga i Stvoritelja u Isusu Kristu, u Kojem Sam Ja Osobno postao za sva bića vidljivi Bog

(Ivan 1:18; 14:8, 9), Kojeg su oni žudjeli vidjeti i Koji je za njih pripremio stazu povratka u Očevu Kuću (Luka 15:11-32; Ivan 14:6). AMEN

Bertha Dudde, br. 7082, 3 Travanj 1958

PAD DUHOVA... SPOSOBNOST RAZMIŠLJANJA... PAD LUCIFERA...

Daleko je lakše upoznati vas sa duhovnim međudnosima koji objašnjavaju vaše vlastito postojanje nego pružiti vam pravilno razumijevanje u svezi duhovnih događaja koji su se zbili kada Sam dao život svima vama kao duhovnim bićima. Temelj Mojeg plana Spasenja je bio jedino posljedica prethodnih događaja u kraljevstvu duhova... I da bi se shvatio ovaj događaj potrebno je prije svega jedno izobilje svjetla kojeg vi još ne posjedujete kao ljudska bića na Zemlji, čak ako nastojite živjeti u skladu sa Mojom voljom... Ipak ovi su duhovni događaji bili suštinski važni za slobodnu odluku volje, koju su sva bića koja su potekla iz Moje Ljubavi morala donijeti (*isto u smislu: ispit slobodne volje su sva bića morala proći*) kako bi postigla najviše savršenstvo: kao bića slobodnog djelovanja da budu neovisna o Mojolj volji a ipak misle, žele i djeluju sa istom voljom poput Moje vlastite. I ova je slobodna odluka također potrebovala nužne preduvjete... Biće je moralo biti sposobno pasti u bezdan, baš kao što je, alternativno, ono trebalo biti u stanju doseći najviši vrhunac... Čim je jedan gornji ili donji limit bio postavljen za biće, ono više također nije bilo slobodno. I tako je ova slobodno razvijajuća volja bila, zauzvrat, rezultat razmišljanja... misao je, međutim, bila izražaj snage od strane Mene koju Sam prenosio biću... koja je onda stimulirala biće na formiranje njegovog vlastitog mišljenja o njoj.

Otud, vlastita 'sposobnost razmišljanja' bića se sastojala od obrade primljenog mentalnog osvjetljenja, stoga da više ili manje promišlja misao, ili bi biće bilo ostalo samo Moje 'djelo' da je Moja misao neizbježno morala prouzročiti da razmišlja isto... Ali Ja Sam želio prikazati u vanjskom obliku izvan Mene Samog potpuno slobodna bića i prema tome Sam ih obdario sa sposobnošću da donesu njihovu vlastitu prosudbu koja je, kakogod, imala potencijal razviti se u različitim pravcima.

Nikada ne bi bilo moguće za Lucifera napustiti Me da nije posjedovao ovu sposobnost. U tom slučaju, međutim, on niti ne bi bio slobodan duh nego uvijek samo lutka i potpuno podložan Mojolj volji. Stoga Sam Ja morao potpuno izolirati ovo baš kao i sva naknadna bića od Mene, oni su morali biti sposobni uživati potpunu slobodu i ne biti ograničeni na nijedan način. Posljedično tome, oni su također trebali biti sposobni procijeniti prenešene misli pozitivno ili negativno... to jest, samo biće je

bilo sposobno sprovesti što su ga ove misli motivirale učiniti u potpunom suglasju sa Mnom, time sa istom voljom poput Moje... Ali isto tako ono je bilo sposobno 'razmišljati drugačije', time vrlinom ove sposobnosti razmišljanja također biti sposoban doći do drugačijih zaključaka. Ovo se, međutim, dogodilo jedino kada ono više nije smatralo ovu 'sposobnost razmišljanja' kao dar od Mene nego kao njegov vlastiti proizvod, i ova pogrešna samo-uvjerenost je rezultirala u zamračivanju njegovog shvaćanja. Svako je duhovno biće bilo doista prikazano u vanjskom obliku od strane Mene kao neovisni entitet ali je njegova temeljna priroda bila Ljubav, i zato je ova Ljubav također trebala tražiti vezu sa Mnom, budući Ljubav stremlji ka Ljubavi... I u to vrijeme se njegova volja također potpuno slagala sa Mojom. Ali ikakvo popuštanje veze sa Mnom je sebe također prikazivalo u skretanju volje bića od Moje, a to je, zauzvrat, rezultiralo u korištenju sposobnosti razmišljanja u pogrešnom pravcu, budući je ono moralo biti sposobno razmatrati svaku misao u svim pravcima ili volja ne bi bila slobodna... što nije isto što reći kako je pogrešna misao tekla od Mene Osobno ka biću...

Prvo biće, Lucifer, je bio blistavo osvijetljen... i bio je sposoban komunicirati sa Mnom ali također sposoban usmjeriti njegove misli pogrešno; unatoč tome, on bi uvijek bio imao mogućnost podrediti (*predati*) njegove pogrešne misli Meni tako da bi Ja bio sposoban odgovoriti mu. Ali bile su to baš ove pogrešne misli za koje je on vjerovao kako ih može sakriti od Mene, što je već bilo umanjivanje njegove Ljubavi i time je također rezultiralo u umanjivanju svjetla. I tako, jedna od njegovih prvih pogrešnih misli je također uključivala sumnje u svezi Moje moći budući je bio nesposoban vidjeti Me... Shvaćanje da bi on sam bio prestao postojati suočen sa Mojim prekomjerno blistavo zračnim suštinskim svjetlom nije zaustavilo njegovu žudnju. On je odbio prihvatiti ovu svjesnost i pronašao njegovu vlastito objašnjenje za to u Mojoj 'bespomoćnosti'... što je zauzvrat bila misao koja je već prikazala da je on bio značajno olabavio njegovu vezu sa Mnom do trenutka kada se ova misao pojavila u njemu. Do iste mjere kako je on započeo dvojbiti Moju moć njegova vlastita svjesnost o snazi je rasla, i onda je jedna pogrešna misao slijedila drugu... njegova se volja više nije slagala sa Mojom, njegova je Ljubav počela opadati, i on je rastuće sebe zatvorio za dotok Moje Ljubavne snage... budući je do sada on bio također izgubio shvaćanje činjenice da je on, također, najprije morao biti hranjen Mojom snagom kako bi bio stvaralački aktivan.

Pa ipak poradi Mojeg naumljenog cilja: – voditi bića koja su bila proizašla iz njega i Mene do najvišeg blaženstva... Ja nisam zaustavio niti jedno od bića, čak ni Mojeg prvo-stvorenog nositelja svjetla, od korištenja njihove volje neispravno... Ja nisam zaustavio niti jedno biće od korištenja sposobnosti razmišljanja pogrešno. Jer Ja Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samog svih njih kao slobodna bića, i najveće se blaženstvo bića također sastojalo u stvaranju i djelovanju u potpunoj slobodi. A to također potrebuje apsolutno usklađivanje sa Mojom voljom bez ikakve prisile. Ali ako

ni jedno biće nije bilo sposobno misliti i željeti drugo nego u skladu sa Mojom voljom, onda biće isto tako ne bi bilo imalo slobodnu volju koja je, međutim, neopozivo pripadala Božanski usavršenom biću... I Ja jedino mogu govoriti o Mojim živim tvorevinama kao 'Mojoj djeci' kada su oni potpuno dobrovoljno ušli u Moju volju, i jedino onda je njima dano blaženstvo koje pretpostavlja najviše savršenstvo. I ovo savršenstvo nije moglo biti darovano Mojim bićima od strane Mene nego je moralo biti postignuto od strane svakog slobodnog bića njegovom vlastitom slobodnom voljom. AMEN

Bertha Dudde, br. 8887, 25 Studeni 1964

KADA SU I ZAŠTO SAVRŠENA BIĆA POSTALA NESAVRŠENA?...

Sve što je proizašlo iz Mene je moralo biti savršeno budući Sam Ja jednostavno bio nesposoban stvoriti nešto nesavršeno, pošto Moja Ljubav, mudrost i snaga ne bi dopustili ikakve pogreške u tvorevinama koje je Moja volja prikazala u vanjskom obliku iz Mene Samog... Ovo se, prema tome, dogodilo 'u početku'... kad Mi se svijdjelo stvoriti za Sebe biće (*Lucifera*) i obdariti ga sa istom stvaralačkom snagom kako bi ovom biću priskrbio zadovoljstvo prikazivanja u vanjskom obliku iz njega samog sličnih bića kroz njegovu volju i uz korištenje Moje snage... Ali nijekati Mi ovo savršenstvo je jedino moguće onim ljudima koji su sami u stanju nesavršenstva, koji, zbog njihovog razumskog ograničenja, ne mogu zamisliti kako bi, u stanju savršenstva, bilo nemoguće stvoriti nešto nesavršeno. Međutim, ako je iz Mene moglo proizaći jedino savršenstvo, kada su se savršena bića promijenila da postanu nesavršena? Ovo je pitanje teško a ipak, istovremeno, također lako odgovoriti... Činjenica da je Moja najviše savršena tvorevina (*Lucifer*) bila sposobna sebe promijeniti u protivno će uvijek za vas ostati neshvatljiva... ali činjenica kako je slobodna volja dopuštala da sebe udalji od Božanskog reda vam mora biti razumljiva. Jer slobodna volja je bila sposobna napustiti Božanski red, bila je sposobna nepriznavati Božanski red, otud je bila sposobna okrenuti početno savršeno biće u protivno, u stanje potpunog nedostatka poštovanja spram Boga (*ili 'potpune Bogu-ne-sličnosti', ili još 'bezbožnosti'*) koje je potpuno proturječilo Mojoj savršenoj prirodi.

I Moj je prvo-stvoreni duh, budući je bio obdaren sa istom stvaralačkom snagom, stvorio ovo stanje za sebe vrlinom njegove sposobnosti razmišljanja... U Mojem savršenstvu Ja Sam bio nesposoban zamisliti pogrešnu misao... ali on je to bio u stanju budući je imao slobodnu volju i iskoristio ju je pogrešno. Razmišljati pogrešno bi za Mene bilo nemoguće, ali je bilo moguće za njega zbog njegove misaone sposobnosti koja je bila drugačije naklonjena naračun njegove slobodne volje... Kao ljudskim bićima vaše je razmišljanje ograničeno, vi pokušavate pronaći vaše vlastito

objašnjenje u Mojoj prirodi da je zlo također proizašlo iz Mene ali podbacujete uzeti u obzir da bi pad duhova morao biti pripisan Meni Osobno da Ja nisam bio prikazao bića u vanjskom obliku iz Mene Samog u savršenom stanju... Ali vi ne želite prihvatiti činjenicu da njemu možete zahvaliti za otpadništvo, namjesto toga, pokušavate kriviti najviše savršeno Biće Koje vas je uistinu jedino moglo stvoriti tako kako je bilo moguće: u najvećem savršenstvu... Činjenica da vi želite vidjeti sve protivne kvalitete također ugrađene u Mene (vidi Knjižicu br. 62, 'O porijeklu zla') je jedino dokaz da vam je Moja temeljna priroda strana. Ja zasigurno znam što je Meni protivno, budući Sam bio sposoban promatrati pogrešno razmišljanje Mojeg protivnika i bio Sam svjestan da se njegov grijeh sastojao od činjenice da se on pobunio protiv Mene, da Mi je on zavidio na Mojoj snazi i time je polako rastao u mržnji spram Mene... I Ja Sam također znao gdje će ga ovaj njegov stav dovesti, ali Ja nisam spriječio njegov pad, niti bića koja su ga željela slijediti... premda su ona također proizašla iz Mene u svojoj savršenosti.

Ali pošto Sam bića opskrbio sa slobodnom voljom nisam im mogao zanijekati prihvatiti misli onoga koji Mi se potajno suprotstavio, i te misli su također vodile do pada bića, budući je on prenio sve misli mržnje na njih što je prouzročilo njihovo otpadništvo. Oni su se pobunili protiv Mene, više Me nisu prepoznali i odbacili su Moju snagu Ljubavi. Ali kako je pogrešno, htjeti vidjeti sve suprotne kvalitete u Meni (Ljubav-mržnju, svjetlo-tamu, itd.; vidi Knjižicu br. 62), se može vidjeti iz činjenice da bi mogli dvojbiti Moju Ljubav, koja vas je tako stvorila na Moju sliku, da bi mogli dvojbiti Moju mudrost, koja time podupire vaš pad i da bi također mogli dvojbiti Moju svemoć, koja jedino uvijek može stvoriti najviše savršenstvo. Prema tome Ja pobijam ovu doktrinu kao obmanjujuće učenje koje će vas uvijek spriječiti da Me prepoznate ispravno u Mojoj temeljnoj prirodi te Mi zaniječete Ljubav koju žudim od vas. AMEN

Bertha Dudde, br. 7932, 1 Srpanj 1961

DA LI JE BOG PROUZROČIO OTPADNIŠTVO?...

Jednog dana ćete vi ljudi razumjeti da Ja Osobno neću nikada vršiti i nikada nisam izvršio Moj utjecaj na duhovno biće (*Lucifera*) koje Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samog kao slobodno i nezavisno... Jer čim Sam ga stvorio kao samosvjesno biće on je također bio obdaren sa slobodnom voljom, i ova slobodna volja nije bila ni najmanje sputana Mojom voljom, Mojim osvjetljenjem Ljubavi ili ijednim drugim utjecajem s Moje strane... Volja je bila potpuno slobodna i u stanju odlučiti bilo jedno bilo drugo. Ali činjenica da je biće posjedovalo slobodnu volju je također bilo jamstvo da će ono jednog dana biti sposobno promijeniti stanje 'žive tvorevine' u

stanje 'djeteta', što bi bilo nezamislivo bez slobodne volje. Ali Moj su cilj pri stvaranju bića bila istinska 'djeca Božja'... time bića najvišeg savršenstva koja su, međutim, bila obavezna to savršenstvo postići sami (vidi Knjižicu br. 61, 'Konačni cilj').

U vama će se ljudima uvijek pojaviti pitanje u svezi toga da li je misao o otpadništvu bila od strane Mene usađena u ta bića, u svezi toga da li su oni, na izvjestan način, morali otpasti, budući Sam Ja za Sebe bio postavio taj cilj... 'istinsku djecu'... kada Sam stvorio bića. U tom slučaju vi također možete sporiti slobodnu volju bića, ali ova je bila uzrok, baš kao i mogućnost za, otpadništvo. Međutim, Ja Sam predvidio od samog početka kako će Moje žive tvorevine iskoristiti njihovu slobodnu volju i, prema tome, bio Sam također sposoban prepoznati opravdan cilj u ovom otpadništvu. Ipak niti su otpadništvo niti cilj na ijedan način bili određeni od strane Mene... Otpadništvo je bilo rezultat slobodne volje i prema tome se nije moralo dogoditi... Cilj je opet rezultat slobodne volje... On će biti postignut jednog dana ali vrijeme potrebno za njegovo ostvarenje je odlučeno od strane bića...

I stoga mora biti rečeno kako Ja zasigurno znam sve, da jedna stvar uvijek dokazuje drugu i da se nikakvo otpadništvo ne bi moglo dogoditi da Sam Ja bio zaničevao biću slobodnu volju... nego da bi cilj kojeg Sam imao na umu pri stvaranju svih bića i koji je jedini predstavljao najviše blaženstvo čak ako su mu prethodila vremena neizmjerne agonije, onda postao nevaljan... Unatoč tome, voljno otpadništvo bića je bio prijestup protiv Mene i Moje Ljubavi, jer biće je moglo prilagoditi svoju volju Mojoj, ono se nije trebalo okrenuti od Mene i napustiti zakon vječnog reda... I bezbrojna bića su pružili dokaz za to time što su ostala sa Mnom i unatoč tome bila nezamislivo sretna... Ovim će bićima također biti dozvoljeno postati djetetom Božjim ako se žele zaputiti stazom kroz bezdan u svrhu iskupljenja njihove pale braće...

Ali otpadništvo nije bilo moje djelo, Moja volja; ipak poradi najvišeg cilja Ja Sam dopustio da se dogodi i jedino uvijek naglašavam da su ta bića posjedovala apsolutno shvaćanje, da su bila osvjetljena najblistavijim svjetlom i da su, kroz njihov pogrešno naklonjen smjer volje, oni zloupotrijebili njihovu slobodu volje, što je naknadno vodilo do njihovog bijednog stanja. Ja nisam spriječio ovo otpadništvo ili Ja Sam ne bi bio poštovao njihovu slobodu volje, ali ova je karakterizirala biće kao Božansko, budući je nešto savršeno bez slobodne volje bilo nezamislivo. I jednom kad ste postigli cilj postajanja istinskim djetetom Božjim, onda će vam Moj plan deifikacije (postajanje Božanskim) postati potpuno razumljivim, i također ćete gledati na otpadništvo duhova sa drugačijim očima, premda se ono teško ogriješilo o Moju Ljubav. A budući je zakon vječnog reda nepromjenjiv, ova je deifikacija mogla proslijediti jedino uvijek zakonski; ona nije mogla biti postignuta na nijedan drugi način budući se za svim Božanskim karakteristikama, koje Sam postavio u biće pri njegovu stvaranju, moralo stremiti dobrovoljno što je, zbog otpadništva od Mene,

postalo nužno ali je bilo također znatno više teško nego dobrovoljno ostajanje u stanju savršenstva...

Činjenica da su bića otpala i tako sagriješila protiv Mene je vodila do izuzetno dugog stanja muke... što se nikada ne bi dogodilo da Sam Ja Osobno na ovaj ili onaj način bio prouzročio to otpadništvo...? Savršenstvo ovih bića se ne može dvojbiti a ipak su oni pali... što jedino uvijek može biti objašnjeno njihovom slobodnom voljom, koja je također bila dar milosti koji od njih nikada neće biti oduzet... I proces povratka palih bića je također pružio ne-palim bićima priliku postizavanja dijete-štva Božjega, budući se oni također mogu zaputiti stazom kroz 'bezdan' u svrhu iskupiteljske misije... da 'otpadništvo od Mene' stoga nije jedini preduvjet kako bi se postalo dijete-tom Božjim, nego da Ja doista imam druge načine također za oblikovanje Mojih stvorenih bića u Moju djecu...

Otud otpadništvo nije bilo nužno nego moguće naračun slobode volje. I Ja Sam ga predvidio od samog početka i bio Sam prema tome sposoban utemeljiti Moj plan Spasenja na njemu, koji je učinio Mene baš kao i Moja stvorena bića izuzetno sretnima i kojeg ću Ja jednog dana zasigurno ostvariti. I vi, također, ćete jednog dana biti u stanju najvišeg savršenstva i shvatiti i razumjeti neizmjernu Ljubav koju imam za sve Moje žive tvorevine i da ova Ljubav može uvijek jedino proizvesti dobrotu i, prema tome, će također pomoći onima koji su umrli njihovom vlastitom greškom postići opet vječni život. AMEN

Bertha Dudde, br. 6336, 19 Kolovoz 1955

PLAN DEIFIKACIJE BIĆA...

Moj plan Spasenja pokriva beskonačno duge vremenske periode... plan iskupljenja palih duhova, deifikacije stvorenih bića koja su jednom donijela pogrešnu odluku volje i koja prema tome trebaju beskonačno dugo vrijeme kako bi njihovu volju ispravno stavili u red budući su potpuno promijenili njihovu prirodu u nešto potpuno protivno Meni a ipak će unatoč tome jednog dana postati Moja slika... Proces ove preobrazbe ili regeneracije potrebuje jedno beskonačno dugo vrijeme, budući se mora dogoditi u zakonskom redu, inače bi to rezultiralo u neizbježnom kaosu i konačni cilj ne bi nikada bio ostvaren. Temeljni zakon Mojeg vječnog reda jeste i ostati će Ljubav... Otud, povratak k Meni može jedino biti ostvaren ako dam svim palim duhovima, svima onima koji su postali nesavršeni, priliku prakticirati Ljubav... A prakticirati Ljubav znači služiti...

Posljedično tome, Ja Sam najprije bio morao stvoriti mogućnosti u kojima su pali duhovi bili sposobni aktivno služiti... Ja Sam bio morao stvoriti nešto što je

omogućilo tim palim duhovima doprinijeti spram njezinog pojavljivanja i održavanja... na svaki mogući način... I tako Sam začeo Stvaranje kako prikladno za ovu svrhu... Tako reći, dozvolio Sam duhovnim supstancama da aktivno sudjeluju u njegovu nastajanju, međutim, to Sam bio morao silom provesti, u skladu sa Mojom voljom oni su bili morali ući u specifične izvanjske forme i vršiti njihovu dodijeljenu im aktivnost... Cijelo Stvaranje je rukovođeno principom služenja, budući Moja volja rukovodi, koja je uvijek jedino izražaj Moje veće od najveće Ljubavi. Prisilno služenje je prema tome bilo nužno na početku, budući ni jedno biće ne bi bilo odabralo služiti... izraziti Ljubav... samo od sebe, ali povratak ili ponovno mijenjanje palog bića jeste i ostati će Moj cilj.

Usprkos tome, čak je služba u stanju prisile ostvarila promjenu, premda je bilo potrebno jedno beskonačno dugo vrijeme... Ali jednom kada je ponovno mijenjanje napredovalo do točke da je izvorno protivljenje Meni oslabilo, biće iznova može primiti izvjesnu količinu slobode tako da ono više nije prisiljeno biti aktivno već namjesto toga dobrovoljno nastavlja činiti isto: služiti, za što, međutim, ono najprije mora zapaliti Ljubav u sebi.

Svrha i cilj cijelog procesa razvoja je... da će njegova volja sada krenuti u ispravnom pravcu, da su njegove misli, namjere i djelovanja jedino odlučeni principom Ljubavi... da je ponovno mijenjanje u Ljubav dokazano i tako se odvija deifikacija bića... da je cilj kojeg Sam postavio duhovnom biću koje sam prikazao u vanjskom obliku iz Sebe Samog bio ostvaren... da je stvoreno biće sebe dobrovoljno oblikovalo u Moju sliku, u Moje dijete...

Ipak tijekom ovog beskonačno dugog perioda razvoja biće prolazi kroz bezbrojne faze koje će ono jednog dana biti sposobno razmotriti kada, u stanju svjetla, bude sposobno dokučiti potpunu veličinu Mojeg djela Spasenja... I svaka pojedinačna faza će mu razotkriti patnje i agonije, što će jedino tada ukazati ogroman opseg njegova pada u bezdan, razdaljinu od Onoga Koji ga je, u početku, bio stvorio u svem savršenstvu... Jedino onda će Moja Ljubav, mudrost i svemoć biti otkriveni bićima, i jedino onda će uzavrelost njihove Ljubavi spram Mene njih preplaviti i ono će postati potpuno uronjeni u Moj dotok Ljubavi... Oni će Me slaviti i veličati bez kraja i neće imati nikakve druge žudnje nego služiti i pomagati Mi ostvariti Moj cilj jednog dana... deifikaciju svih stvorenih bića... Oni su neprestano aktivni sa Ljubavlju i udovoljavaju njihovoj prvobitnoj svrsi: raditi i stvarati u skladu sa Mojom voljom koja je sada njihova vlastita volja također budući su oni savršeni (*ovdje u ovom posljednjem odlomku objašnjeno je krasno dorađeno niže u poglavlju 'Ljudska duša je cijelo stvaranje u malome... Retrospekcija'*) . AMEN

Uzrok i početak materijalnog stvaranja...

Bertha Dudde, br. 7158, 2 Srpanj 1958

UZROK I POČETAK STVARANJA...

Što se dogodilo u kraljevstvu duhova je bilo razlog za početak Stvaranja, cijelog svemira sa svim njegovim raznovrsnim duhovnim i materijalnim tvorevinama. Prije nastajanja ovih tvorevina jedino je duhovno kraljevstvo postojalo, koje je bilo svijet beskrajnih blaženstava u kojem su duhovna bića uživala u njihovom postojanju i bila su sposobna stvarati u posjedu snage i svjetla u skladu sa njihovom svrhom. I ovo je 'stvaranje' opet uključivalo duhovne tvorevine, oni su ostvarivali misli i ideje koje su tim bićima pritjecale od Boga i koje su onda oni izvodili sa ogromnim ushićenjem budući je snaga da to čine bila na njihovom raspolaganju i oni su također bili sposobni slobodno koristiti njihovu volju. I stanje blaženstva duhovnih bića se nikada nije trebalo promijeniti, oni se nisu trebali bojati niti ograničenja njihove snage niti umanjivanja svjetla sve dok je njihova Ljubav spram njihova Boga i Stvoritelja ostala nepromijenjena i oni su time bili prožeti od strane Njega sa Božanskim svjetlom Ljubavi... Ali onda je nastala situacija koja je bića izložila novom načinu gledanja na stvar, kada je Lucifer, nositelj svjetla... prvostvoreno biće... predstavio Vječno Božanstvo, budući je Ono bilo nevidljivo, kao upitno... i predstavio sebe kao onog od koga su sva duhovna bića potekla i također zahtijevao njihovo priznavanje njega kao Boga i Stvoritelja...

Ovo je međutim u bićima prouzročilo sukob budući je njihova Ljubav pripadala Onome Koji ih je stvorio... ali Luciferovo prikazivanje ih je zbunilo, u stvari, ono je izgledalo više uvjerljivo i prihvatljivo, jer Lucifer je zračio svjetlo i sjaj i oni nisu bili sposobni vidjeti uzvišeno Biće iznad njega... Unatoč tome, oni su i dalje bili prožeti od strane svjetla shvaćanja; posljedično tome oni su također dvojbili Luciferov prikaz. Ali postepeno su se njihovi blistavi trenuci uvida počeli izmjenjivati sa trenucima laganog zamagljivanja, i što je više biće zadržavalo potonje duže su trajale faze zamračenog razmišljanja, ili u slučaju drugih, misli su se razbistrile i biće je na najlucidniji način shvatilo svoje istinsko porijeklo. I Lucifer više nije bio sposoban zatupiti shvaćanje potonjih... Prijašnji su, međutim, brzo postali predmetom njegove kontrole, oni su mu se pridružili i gledali su na njega kao na njihovog boga i stvoritelja budući su se opirali njihovim neprestano ponovno-javljajućim prosvjetljenim trenucima sve dok se nije dogodio konačni pad u bezdan. Luciferova neumanjena snaga u početku je bila dovela u postojanje gomilu najblaženijih duhovnih bića u postojanje, i naračun mnoštva ovih tvorevina u njemu se pojavio pogrešan osjećaj

samo-poštovanja... On više nije vidio Izvor od Kojeg je bio primio ovu snagu nego jedino 'dokaz' snage koja ga je prožimala i on ga je jedini želio posjedovati, premda je znao kako je on također pripadao Onome iz Čije je snage njemu bilo dozvoljeno crpiti. Ipak on nju nije jedino želio posjedovati, on je također želio zatamniti svjetlo bića koje je najizrazitije njima otkrivalo njihovo porijeklo... I tako je on uspio u poticanju sukoba u bićima što je, međutim, također umanjilo njihovu sreću i omelo njihovu stvaralačku aktivnost... sve dok oni nisu konačno odlučili prihvatiti njihovog gospodara i tako su bića baš kao i nositelj svjetla proigrala njihovu snagu i svjetlo i zaronila u tamu...

I ovaj duhovni proces koji vama ljudima može biti samo ugrubo objašnjen, je rezultirao u pojavljivanju bezbrojnih duhovnih i fizičkih tvorevina... Ove tvorevine su samo preoblikovana, pala duhovna bića... Zbog njihova otpadništva od Boga, uslijed njihove beskrajno velike udaljenosti od Njega, njihova je supstanca postala povećavajuće kruta što je ona dalje propala. Ovo se treba razumjeti tako da duhovna snaga od Boga, koja potiče uvijek povećavajuću aktivnost, više nije bila u stanju dotaći ova duhovna bića budući su joj se ona sama suprotstavila; i tako je njihova aktivnost dokončala, njihova pokretljivost, njihov se život ukrutio... i što je ostalo je bila potpuno ukrućena supstanca, koja je izvorno doista bila Božja isijana snaga, ipak ona je postala totalno neučinkovita... Ali Božja Ljubav i mudrost su početno naumili drugačiju svrhu za duhovna bića: neprestanu aktivnost u skladu sa Njegovom voljom koja je, u isto vrijeme, bila također naumljena biti volja bića. Duhovna bića su bila djelovala u suprotnosti sa njihovom svrhom, oni su željeli koristiti njihovu snagu protivno Božanskoj volji ipak više to nisu bili sposobni napraviti, pošto su uslijed njihova otpadništva bili sebe lišili njihove snage. U tom je trenutku Božja Ljubav opet šćepala potpuno ukrućene duhove, koji više nisu bili sposobni sebe prepoznati i bili su ne više nego nakupina Bogu-protivnih duhovnih supstanci. Njegova snaga Ljubavi je ove supstance rastavila i iskoristila ih da nastanu najrazličitija djela stvaranja... Time je On više ili manje preoblikovao Njegovu jednom isijanu snagu, On je dao svakom pojedinačnom djelu stvaranja njegov zadatak kojem je ono onda udovoljavalo u zakonu prisile, tako da je razložena duhovna supstanca bila prisiljena biti aktivna ali bez ikakve samo-svjesnosti, koju je prethodno posjedovala kao duhovno biće.

Bertha Dudde, br. 6344, 1 Rujan 1955

NEDOSTATAK SVJESNOSTI U TVOREVINA...

Ništa što možete vidjeti oko vas nije bez duha. Sve vama vidljivo udomaćuje duhovnu supstancu koja je jednom potekla iz Mene kao duhovno biće ali koja je, razložena na bezbrojne sićušne čestice, izgubila svoju samo-svjesnost... i nastaviti će prolaziti kroz vidljivo stvaranje bez ove samo-svjesnosti sve dok sve čestice nisu opet pronašle jedna drugu i ujedini se i sada sačinjavaju još jednom ovog stvorenog prvobitnog duha kojem je, utjelovljenom kao ljudsko biće... opet dana samo-svjesnost... Posljedično tome, ljudsko biće je prvobitni duh sakriven unutar materijalne čahure, dok su sva druga djela stvaranja, od tvrde materije sve do životinje, također oživljena od strane

sličnih čestica koje pripadaju jednom prvobitnom duhu koji je, međutim, sebe nesposoban prepoznati kao biće budući je izgubio svoje shvaćanje zbog njegovog prošlog otpadništva od Mene... Ali stvaranje ne bi moglo postojati da nije oživljeno uz pomoć supstance... drugim riječima: U samom početku Sam stvorio bića koja Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Sebe Samog na Moju sliku. Materijalno stvaranje se, međutim, sastoji od ovih, Mojih stvorenih bića, i jedino je nastalo u svrhu omogućavanja ograničenoj duhovnoj supstanci unutar njega da se vrati Meni, od Kojeg se ona bila dobrovoljno razdvojila. Svaka Moja tvorevina je isijana snaga... Ona nije bezivotna budući ništa mrtvo ne može poteći iz Mene...

Sve što svjedoči o životu je nešto supstancijalno, samo što učinak njegove snage može sebe izraziti različito... ali će se uvijek dokazati kao snaga, ono će vršiti funkciju koja može itekako ostati skrivena od ljudskih očiju ako je manje važna ipak ne može biti zanijekana budući ništa ne ostaje kako jest nego će se uvijek mijenjati. Što se više očigledno može promatrati jedna aktivnost to više života prikazuje djelo stvaranja, i jedino njegov nedostatak samo-svjesnosti je uzrok sumnje kako se unutar svega što vas okružuje nalazi duhovna supstanca... Ali ono će jedino opet postati neovisno biće kada je povratilo svoju samo-svjesnost, premda životodajna supstanca – unutar ljudskog bića baš kao i unutar svakog djela stvaranja – jeste ista: snaga koja je jednom iz Mene potekla kao biće. To što odaje život već sklanja ovu snagu u većoj mjeri nego prividno mrtva materija... a ipak potonja ne bi mogla postojati da nije sama duhovna supstanca pošto je, u krajnjoj analizi, sve snaga koja izvire iz Mene koja, poput Mene, također mora biti duhovna supstanca... Postoji, međutim, razlika u savršenstvu bića koja su jednom potekla iz Mene... I ova razlika određuje njihovu specifičnu aktivnost... koja se može sastojati od stvaranja i napučivanja svjetova ali također i od minimalne službe koju nesavršena bića pružaju jednako nesavršenim bićima... službe koja će se unatoč tome neprestano povećavati i postojano voditi do aktivnosti koja se također može promatrati od vas ljudi... koja demonstrira život... Jer sve će opet ostvariti taj nivo savršenstva u kojem je bilo izvorno stvoreno tako da bi moglo koristiti snagu, koja mu neprestano dotječe iz Mene, kao samo-svjesno pojedinačno biće u skladu sa Mojom voljom. AMEN

... Posljedično tome, tvorevine nisu ništa drugo nego ono što je izvorno bilo proizašlo od Boga, samo u potpuno drugačijem stanju njihova savršenstva što se tiče... Jer sve tvorevine jesu, ili 'zaklanjaju' nesavršeno duhovno, koje se nalazi na putu povratka k Bogu. Savršena duhovna bića nisu potrebovala materijalne tvorevine, oni su jedino prikazivali u vanjskom obliku izvan sebe njihove ideje i misli ali ove su opet bile jedino duhovni proizvodi njihove volje i razmišljanja i njihove neograničene snage. To je bio svijet koji je jedino bio nastanjen savršenim bićima. Nikakve mane, nikakva ograničenja i nikakvi nedostaci nisu u njemu postojali... Jer ovi su jedino izbili na površinu kada je svemir udomaćio Bogu-protivna bića... kada su nesavršena bića trebala čahure u kojima su bili prisiljeni postati aktivnima.

I stoga, gdje god se mogu pronaći forme one također unutra sadrže zarobljene nesavršene duhove, i što su više krute ove forme to je više ukružena i Bogu-protivna zavezana duhovna supstanca unutra. Ali čak se sama forma... materijalni dio... sastoji od takvih nesavršenih supstanci koje su jedino držane na okupu od strane Božje snage Ljubavi kako bi posluživale svrhu: kao nositelji duhovnih bića da im pomognu napredovati. Božanska snaga Ljubavi je upakirala sve ove duhovne supstance ali neće prisilno utjecati na njih tako što će nasilno slomiti njihov otpor...

Djelo stvaranja mora doista vršiti specifičnu aktivnost u skladu sa Božjom voljom ali duh unutar nje nije prisiljen okrenuti se k Bogu. I to je zašto je moguće da duh jednog prvobitnog bića može proći cijeli proces kroz djela stvaranja sve do konačnog utjelovljenja kao ljudsko biće a ipak da nije odustao od njegovog otpora spram Boga, budući to treba biti ostvareno pomoću njegove slobodne volje koja se isto tako može opet okrenuti ka princu tame. Ali neprestana aktivnost pod zakonom prisile obično postiže umanjivanje otpora Bogu, budući čak i najmanja aktivnost već daje biću izvjesni osjećaj utjehe, budući je izražaj snage podudaran njegovoj temeljnoj prirodi.

Bezbrojni zvjezdani svjetovi... sve njihove sastavne tvorevine, su rezultat ovog prošlog otpadništva u kraljevstvu duhova... Oni će i dalje nastaviti postojati vječnostima; opet i iznova će se nove tvorevine pojaviti kako bi omogućile jednom palim duhovima vratiti se k Bogu. Vječnosti će proći sve dok djelo povratka nije ostvareno, sve dok se čak posljednje ukrućeno duhovno biće neće razložiti i biti sposobno započeti put povratka... Međutim, prije ili poslije sve ove tvorevine će sebe produhoviti, prije ili poslije postojati će opet samo jedan 'duhovni svijet' gdje će svi duhovi raditi sa istom voljom kao što je Božja volja i biti neuporedivo sretni... prije ili poslije Bog će ostvariti Svoj cilj da neće biti okružen samo sa 'živim tvorevinama' nego 'djecom' kojoj Može omogućiti najveća blaženstva, budući Ga Njegova beskrajna Ljubav podstiče spram neprestane sreće i neće Mu dati otpočiniti sve dok nije ostvario Njegov cilj. AMEN

Bertha Dudde, br. 8216, 16 Srpanj 1962

PREOBLIKOVANJE PRVOBITNOG DUHA U TVOREVINE...

Moja Riječ će vam donijeti jasnoću, ona će odgovoriti pitanja i riješiti probleme koje ste nesposobni razumski riješiti sami. Vi ćete postati upućeni ako žudite znati, vi ćete biti obrazovani u svoj Istini, jer Ja vam želim dati svjetlo i osvijetliti vaš duh, tako da ne nastavite živjeti u tami i naudite vašoj duši, jer Ja ju želim spasiti za svu vječnost. Moja ogromna Ljubav jedino uvijek želi spasenje vaše duše budući Ja žudim za vašim povratkom, za sjedinjenošću sa vama, što potrebuje savršenstvo vaše duše. Vi ste jednom proizašli iz Mene u svom savršenstvu, jer stvorio Sam vas kao Moje slike, kao krajnje savršena bića, kao minijature Mene Samoga a ipak iste kvalitete, budući je vaš temeljni element bila Ljubav budući ste proizašli iz prvobitnog izvora Ljubavi, Koji je stvorio posude za Sebe kako bi Sebe zračio u posude... kako bi pustio ovu snagu Ljubavi neprestano utjecati u ta stvorena bića...

Ova bića, Moje slike, su bili čista Ljubav. Oni su bili Moja isijana snaga Ljubavi koji su doista mogli percipirati i gledati jedno drugo ali su bili nesposobni ugledati Mene Osobno iz Kojeg su potekli, budući Sam Ja bio Sama izvorna punina snage Ljubavi koju oni nisu mogli vidjeti ili bi bili prestali postojati (*Izlazak 33:20*). Jer Ja Sam ih prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samog kao sićušne iskrice, kao neovisna bića... kao što Sam vam već objasnio nekoliko puta... premda, kao čisto duhovni proces to od vas ljudi na Zemlji nikada neće biti sasvim shvaćeno. Ali pošto su ova bića bila neovisna postojanja obdareni sa slobodnom voljom i puno snage i svjetla na njihovom raspolaganju zbog činjenice da su bili neprestano prožimani od strane priliva Moje Ljubavne snage, Ja ih nisam mogao spriječiti da zloupotrijebe njihovu slobodnu volju tako da su se okrenuli od Mene, da su oni... kada su bili suočeni sa njihovim ispitom volje da Me priznaju kao njihova Boga i Stvoritelja... zaniijekali Meni ovo priznavanje...

Oni su se okrenuli Mojem prvo-stvorenom biću... Luciferu... koji im je bio vidljiv i čija se ljepota isticala u blistavoj sjajnosti, i odbacili zračenje Moje Ljubavne snage, što je naznačavalo da su oni sebe udaljili još više od Mene kao prvobitnog izvora svjetla i snage... Ovaj je proces, također, bio objašnjen vama ljudima opet i iznova u onoj mjeri koliko Sam ga mogao vama učiniti razumljivim... Ali sada trebate znati da premda su Moje u vanjskom obliku izvan Mene prikazane žive tvorevine mogle doista sebe promijeniti u protivno... oni nisu mogli nestati nego su nastavili postojati i nastaviti će postojati za svu vječnost...

Temeljna supstanca bića je bila Ljubav, time snaga koja, u skladu sa vječnim zakonom, mora biti aktivna... ona ne može ostati neaktivna zauvijek. Zbog stalno povećavajuće razdaljine od Mene kao rezultat odbacivanja Mojeg zračenja Ljubavi, duhovna supstanca Mojih stvorenih prvobitnih bića se ukrutila, i tako su ta bića postala nesposobna raditi i postajati aktivna... I zato Sam razložio prvobitne duhove, Ja Sam preoblikovao bića koja su bila Moja jednom u vanjskom obliku izvan Mene Samog prikazana isijana snaga, i stvaranje je došlo u postojanje, u kojem je snaga mogla ponovno raditi, time postati aktivna u skladu sa Mojom voljom.

Posljedično tome, vi sa pravom možete reći da se cijelo stvaranje sastoji od prvobitnih duhova preoblikovanih od strane Moje volje, ista snaga koju Sam Ja isijao u obliku samo-svjesnih bića je sada bila promijenjena u druge forme, u djela stvaranja svakojakog oblika... Ja Sam onda dodijelio zadatak svakom djelu stvaranja, i tako izvorna duhovna supstanca, razložena na čestice, sada prolazi kroz sva stvaranja i služi Mi pod zakonom prisile. Snaga postaje aktivna u skladu sa Mojom voljom, budući snaga mora postati učinkovita u skladu sa temeljnim zakonom... Uvijek uzmite u obzir činjenicu kako su prvo stvorena duhovna bića bila Moja isijana snaga, bez obzira da li su oni bili razloženi ili ponovno sjedinjeni zajedno nakon beskrajno dugog vremena... prvo stvoreni duh neće prestati postojati, nego će se

vratiti opet k Meni jednog dana bez greške, ali onda će on opet biti isto biće koje je bilo poteklo iz Mene... Na njegovom putu povratka k Meni on je prošao kroz sve tvorevine i konačno ulazi u formu ljudskog bića... kao njegova duša... posljednji kratki dio puta kada treba ponovno ostvariti sjedinjenje sa Mnom, budući dobrovoljni povratak k Meni zahtijeva da prvobitni duh odustane od svojeg suprotstavljanja zračenju Moje Ljubavne snage... Onda će on još jednom biti bogolika živa tvorevina, Moja slika... pali prvobitni duh... savršeno stvoreno biće, ali sada je on opet morao ostvariti svoje savršenstvo potpuno svojom vlastitom slobodnom voljom, i prema tome on će biti sposoban opet se sjединiti sa Mnom i ostati sa Mnom sjединjen zauvijek. AMEN

Bertha Dudde, br. 8919, 28 Siječanj 1965

ŠTO JE SVIJET?...

Tako vi možete gledati na svijet sa svim njegovim tvorevinama kao na kraljevstvo koje pripada Mojem protivniku (*Ivan 18:36*), jer ono udomljuje sve pale duhovne supstance, radi se samo o tome da su mu one oduzete tijekom vremena kada se(*be*) utjelovljuju u jednu formu za drugom. A ipak svijet je bio stvoren od strane Moje Ljubavi, mudrosti i snage i Moj protivnik u njemu nema udjela, unatoč činjenici da mu on pripada on nema kontrolu nad ovim svijetom... I on je nastao u svoj njegovoj ljepoti, zakriljujući najčudesnije tvorevine svih vrsta... Moja Ljubav, mudrosti i moć mogu biti zapaženi svugdje... i premda Sam Ja ograničio duhovne supstance unutar ovih tvorevina čin stvaranja je za Mene bio sretan koji je omogućio Mojoj jednom isijanoj snazi da ponovno postane aktivna, budući je snaga koju Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Sebe Samog kao 'biće' odbila biti aktivna i odbijajući Moju snagu Ljubavi također sebe učinila za to nesposobnom.

I tako Sam Ja ovoj snazi opet dao zadatak... dovodeći svijet u postojanje sa svim njegovim nebrojenim tvorevinama... ali također uz sudjelovanje bića koja su Meni ostala vjerna jer ona su, također, imala moć da stvaraju. Ona su poznavala Moje misli, Moj plan Spasenja i doživljavali njihovo djelovanje sa Mnom kao izvanrednu sreću. Njihova se Ljubav ticala njihove pale braće kojima su željeli pomoći uzdignuti se iz bezdana. Činjenica kako je ovaj proces zahtijevao beskrajno dugo vrijeme s ljudske točke gledišta njih nije zabrinjavao, jer oni su bili savršeni i prema tome im je nedostajao svaki pojam vremena... Niti je pojam vremena postojao prije stadija ljudskog bića. On je jedino započeo kada je ljudsko biće ušlo u stvaranje kao samosvjesno biće i ono neće izgubiti ovaj pojam vremena i prostora opet dok ne postane još jednom savršeno...

POJAM VREMENA I PROSTORA...

Pojam vremena je primjenjiv jedino na nesavršeno duhovno biće koje i dalje doživljava ograničenje razmišljanja i koje je prema tome također zavezano za vrijeme i prostor, dok savršeno duhovno biće ne poznaje granice i prošlost, sadašnjost i budućnost su isti pojam, jer savršeno biće može vidjeti i doživjeti prošle, sadašnje i buduće događaje u isto vrijeme i biti će stoga vječno sretno budući više ništa ne postoji što bi ikada više moglo opteretiti biće. Svršishodnost svega će biti spoznata, pošto je (*baš*) ona biću i pomogla u usavršavanju. Prevaziđeno je, dakle trebalo bi pripadati prošlosti, no ipak je živo u sadašnjosti i uvijek vidljivo po i u svojim učincima, međutim nije vezano za vrijeme niti prostor... Biti sposoban ovo razumjeti je već znak približavajućeg savršenstva... ipak nije potpuno shvatljivo za čovjeka sve dok još živi na Zemlji, sve dok on još nije savršen i još je zarobljen vremenom i prostorom. Pojmovi vječnosti su prema tome neshvatljivi za ljudsko biće; on zasigurno može zamisliti beskonačno duge periode vremena ali ne ih dokučiti racionalno, baš kao što ne može zamisliti da 'vrijeme' na kraju više neće postojati... da on živi i može jednako biti u prošlosti baš kao i u budućnosti... da je sve što se ikada dogodilo njemu vidljivo. Onda će on, u stvari, također znati o 'početku' ali to će njemu biti isto tako vidljivo kao i ostvareni cilj svih bića koja su potekla iz Boga i njemu se ponovno povratila. Onda za biće više ne može biti ograničenja, jer zbog njegovog pada u bezdan biće je prouzročilo njegovo vlastito ograničenje... stanje tame je započelo, popraćeno sa prazninama u znanju, shvaćanju... nedostatak svjetla je bio privremene prirode, budući se situacija bića mijenjala iz epohe u epohu... I tako se njihovo mjesto boravka također nastavilo mijenjati, što čini prostornu granicu razumljivom... Vrijeme i prostor su odlike nesavršenog bića, koje je posljedično bilo ograničeno u njegovoj aktivnosti baš zbog toga što je bilo nesavršeno... drugim riječima, ono je bilo podređeno prostoru i vremenu, ono više nije bilo onako slobodno kao kada je poteklo od Boga... Ono je sebe okovalo ili dopustilo sebi da bude okovano od strane Božjeg protivnika, i odlučilo je samo trajanje svoga zatočeništva... Ono je sebe učinilo zavisnim o vremenu sve dok nije ozbiljno stremilo ka stjecanju savršenstva...

Ipak jednog će dana vrijeme i prostor biti prevladani, jednog dana ovi pojmovi više neće važiti, budući će jednog dana savršenstvo sigurno biti postignuto... I onda će biće naći neshvatljivim zašto je sebe bilo držalo na udaljenosti od Boga tako dugo vremena da je na svaki način bilo ograničeno, i onda će ono opet biti sposobno razumjeti kako je za Gospoda tisuću godina kao jedan dan (*Psalam 90:4; 2 Petrova 3:8*), budući za Njega vrijeme ne postoji, prema tome pojam 'Bog je vječan' je besmislen, jer On je uvijek u sadašnjosti, prošlost ne postoji za Njega, On vidi buduće događaje isto tako u sadašnjosti kao i prošle događaje... On je bio i jeste i uvijek će ostati prvobitna jezgra, vibrantni izvor snage, početak i svršetak... On je bio i jeste i ostaje bezvremeno, beskonačno Biće Kojeg ni jedno od Njegovih stvorenih bića neće nikada biti sposobno dokučiti... I nikakvo 'prije' ili 'poslije' ne postoji za Njega... On je uvijek u sadašnjosti i ova sadašnjost neće nikada završiti... I svaki pojam vremena i prostora je jedino uvijek karakteristika Njegovih jednom pobunjenih i otpalih bića koja su stvorila njihovo vlastito 'ograničenje' time što su izokrenuli njihovu prirodu... koja su dopustila onome što je savršenstvo da postane nesavršeno, koja su sebe oblikovala u nešto Boga-protivno... što je okrenulo njihovo izvorno stanje u protivno... I tako su buntovnička bića stvorila zakon vremena i prostora sami u kojem sve nesavršene prirode mora postojati, budući se sve nesavršeno kreće unutar izvjesnog ograničenja... Jedino to što je savršeno je neograničeno; međutim, sve što je predmetom ograničenja je također nesavršeno, u skladu sa zakonom vječnosti... Biće je proizašlo iz Boga u savršenstvu, i niti vrijeme niti prostor nisu postojali za ovo biće i ono je bilo beskonačno

sretno. Ipak njegov pad u bezdan je stvorio ograničenja u svakom pogledu koja će prestati jedino kada je biće sebe oblikovalo nazad u savršenstvo, u njegovu temeljnu prirodu, u stanje u kojem je bilo jednom stvoreno od strane Boga. AMEN

... I ovaj pojam vremena se može vidjeti u svim tvorevinama, gdje svaka forma... bila ona u mineralnom, biljnom ili životinjskom svijetu... uvijek ima ograničeno trajanje vremena na raspolaganju i stoga viši razvoj uvijek ovisi o izvjesnim periodima... što stoga također objašnjava stalne promjene koje se mogu neprestano promatrati u prirodi a koje naknadno također odlučuju neprestani povratak godišnjih doba, proljeća, ljeta, jeseni i zime...

Sve se odvalo u nenadmašnoj mudrosti, koja će uvijek biti i ostati nepromijenjena sve dok stvaranje postoji, jer sve prosljeđuje u skladu sa Božanskim zakonom. I raznorazni različiti svjetovi su opet predmetom različitih zakona... Ipak svaki doprinosi spram višeg razvoja, i svaki u obzir uzima već postignuti stupanj zrelosti u obzir... To je zašto Ja gledam na Moje tvorevine sa zadovoljstvom budući ne vidim u njima pale duhove nego jedino sredstva za njihov uspon, i Ja smatram sva sredstva kao izražaj Moje Ljubavi i mudrosti koja će jednog dana ostvariti povratak palih duhova k Meni. I vi ljudi možete uživati u Mojem stvaranju, jer ono vam nudi čudesna djela koja ste vi nesposobni stvoriti sami. Vi uvijek jedino možete gledati i diviti se, ali vi nepromišljeno ne zamjećujete ono što svjedoči o mudrosti, Ljubavi i snazi vašeg Stvoritelja. A ipak ovaj cijeli svijet je jedino došao u postojanje poradi vas, i vi ste njegova krunidbena divota, vi ste jednom pali duhovi koji se nalaze na posljednjoj kratkoj stazi povratka... Sve što možete vidjeti oko vas je služilo da bi ostvarilo vaš stupanj zrelosti; samo što ste vi već prevladali sve ove forme.

Ali u posljednjem stadiju kao ljudsko biće Moj protivnik ima nad vama ponovno moć koju mu Ja ne mogu zaniijekati ali koju mu vi možete oduzeti sami time što ćete usmjeriti vašu volju spram Mene... I još jednom sva svjetlosna bića će stajati pored vas kako bi vas poduprla u vašoj borbi protiv njega, jer svi oni žele da se oslobodite od njega... koji jedini je bio uzrokom postanka zemaljskog svijeta budući vas je on bio povukao dolje u bezdan. Vi, međutim, morate odlučiti sami za sebe kojem se gospodararu želite pridružiti, i ova odluka jedina odlučuje vašu sudbinu u vječnosti. AMEN

Bertha Dudde, br. 7942, 15 Srpanj 1961

PORIJEKLO STVARALAČKOG DJELA 'ZEMLJA'...

Put duhova kroz Zemlju će se protezati u vječnost... Jer duhovi sami su postali materija od koje se Zemlja i sve njezine tvorevine sastoji... Božja volja je pretvorila

ukrućenu duhovnu supstancu u materiju, stoga je cijelo stvaralačko djelo Zemlja... baš kao i sve tvorevine u cijelom svemiru... Božja jednom isijana snaga koju je On prikazao u vanjskom obliku izvan Sebe Samog kao 'biće' ali koja je sebe promijenila tako da je konačno postala samo ukrućena supstanca, koja je onda bila preoblikovana u tvorevine svake vrste...

Ovo se zbilo tijekom beskonačno dugog perioda vremena, budući se 'preoblikovanje' također odvija u zakonskom redu, nastanak onog što je sada vidljivo kao 'nastanjena Zemlja' se dogodio tijekom bezbrojnih faza razvoja... to nije bio jedan trenutačno u vanjskom obliku prikazani rad Božje stvaralačke moći... budući je čak i polagan razvoj služio svojoj svrsi... Opet i iznova su izuzetno male razgrađene duhovne čestice bile skupljene i preoblikovane, proces je uzeo nezamislivo dugo vremena prije nego je Zemlja sebe oblikovala u djelo stvaranja koje je moglo služiti kao prebivalište i održavati fizički život za neprestano sazrijevajuću duhovnu supstancu, kao što je bilo određeno od strane Božjeg vječnog plana Spasenja. I čak je ova duhovna supstanca uzela beskrajno dugo vrijeme prije nego je dosegla stupanj kada joj je bilo dozvoljeno živjeti kao ljudsko biće na Zemlji u svrhu njezina konačnog savršenstva.

Ovaj posljednji zemaljski napredak kao ljudsko biće je tek trenutak vremena ako ga usporedimo sa beskonačno dugim periodom zemaljskog pripremnog razvoja... Premda je stvaranje svake forme bilo doista djelo jednog trenutka za Boga, budući su Njegova volja i Njegova snaga prikazali u vanjskom obliku izvan Njega Samog svaku misao kao jedno postojeće djelo... ipak otpor jednom palih duhova je odlučio trajanje vremena do njihove fizičke preobrazbe. Jer Bog nije prisilio ovu duhovnu supstancu nego je Njegova snaga Ljubavi nju zarobila dok se njezin otpor nije nešto slegnuo kako bi ju onda upakirao u skladu sa Njegovim planom, da ju onda oblikuje u različite forme gdje bi vršila neku vrstu aktivnosti koja je bila tako minimalna da je, opet, beskonačno dugo vremena prošlo prije nego su se ove forme mogle postepeno razgraditi i promijeniti...

Razvoj Zemlje je uzeo vjekove sve dok ona nije mogla biti nastanjena od strane živih bića, a ova su, zauzvrat, pripremila Zemlju za još jedno nezamislivo dugo vrijeme da postane prikladna za služenje ljudskim bićima kao posljednje mjesto razvoja... Sićušne pojedinačne čestice ljudske duše, međutim, su bile prošle kroz sva stvaranja... Pad od najvišeg vrhunca do bezdana je bio uzeo toliko dugo da je stoga jedno beskonačno dugo vrijeme bilo potrebno da bi se iz bezdana uzdignulo do točke kada je biće opet moglo primiti svoju samo-svjesnost, da je ovo konačno savršenstvo onda učinilo mogućim putovati posljednjom stazom uspona.

BESKONAČNO DUG PAD U BEZDAN... PUT POVRATKA...

Put povratka se odvija u skladu sa Mojim vječnim planom Spasenja. Jedan stadij nakon drugog se treba prevaliti, ni jedan se stadij ne može proizvoljno izostaviti, sve slijedi svoj smjer u skladu sa Mojim vječnim redom, povratak će se dogoditi na isti način kako se jednom dogodi (*lo*) (*ot*)pad (*anje*) od Mene, jedina razlika je da je ovaj silazak prosljedio u beskrajnu prazninu, dok se povratak nastavlja kroz sva djela stvaranja i time je uspon zajamčen, budući ga Moja mudrosti i Ljubav smatraju pogodnim. Unatoč tome, potreban će biti jedan beskonačno dug period vremena prije nego je ovo djelo povratka završeno, prije nego palo biće može opet nastaniti Zemlju kao ljudsko biće, kako bi napravilo posljednji korak spram savršenstva... Ovi su periodi vremena tako beskonačno dugi da ih vi ljudi niste sposobni dokučiti. Međutim, pad u bezdan je uzeo još duže vrijeme, gledano s vremenske točke... Ali tada nikakav pojam vremena i prostora nije postojao, za duhovna bića koja su otpala od Mene sve je bilo beskrajno... jer zbog njihove sve veće udaljenosti od Mene oni su postali sve više atrofirani, time je nedostatak snage Ljubavi prouzročio osjećaj praznine i opustošenja, kojeg oni nikada ranije nisu poznavali. I u ovom je stanju svo shvaćanje počelo opadati, razmišljanje duhovnih bića je postalo zbrkano, bića više nisu bila u stanju sebi razjasniti ono što se dogodilo, sve više tame je okruživalo svako biće sve dok ono više nije bilo svjesno sebe i njegova je supstanca postala ukrućena... dok sva energija života nije otišla... Jedino onda Sam se Ja o njima opet pobrinuo... Jedino onda Sam pustio da (*materijalno*) stvaranje nastane od ovih više ne-svjesnih bića, čija se duhovna supstanca bila tako ukrutila i koje Sam Ja prema tome preoblikovao u svakojake vrste različitih tvorevina...

Stoga, stvaranje je jednom bila snaga koju Sam isijao kao biće, koju Sam samo preoblikovao zbog jedne svrhe: da Mi služi u skladu sa Mojom voljom, budući je ona jednom željela dominirati i kao rezultat ovog grijeha pala u bezdan... Kroz služenje ona se opet treba popeti, iako sa ograničenom voljom ipak sa izvjesnošću umanjivanja beskonačno dugog (*pro*)pada (*nja*) nadalje... Kroz njezino služenje u stanju prisile ona je bila naumljena korak po korak doseći opet najviše sfere... sve do stanja u kojem je također trebala služiti ali svojom vlastitom voljom, bez da je na to bila prisiljena od strane Mene... jer jedino onda će ona biti sposobna napraviti posljednji korak da postigne savršenstvo, jer ona će jedino koristiti svoju slobodnu volju ispravno ako svojevoljno Ljubav-no služi. Staza koju jednom pali duhovi moraju preći je beskonačno duga ali njihov je put od strane Mene bio skiciran... Premda tijekom posljednjeg stadija kao ljudsko biće postoji rizik podbacivanja, ali konačni se ispit volje ne može zaobići, on se mora poduzeti u slobodnoj volji, i prema tome je moguće da će ljudsko biće podbaciti... ali ovo Me neće zaustaviti sprovesti Moj plan Spasenja koji se odnosi na povratak svih palih duhovnih bića. Jednog dana ću postići cilj i učiniti ću sve što je moguće tako da ljudsko biće kao takvo neće poduzeti put preko Zemlje uzalud, ali Ja ga neću prisiliti, budući svaka njegova akcija mora biti dobrovoljna i budući on mora dobrovoljno služiti ako će mu njegov put donijeti uspjeh tako da će on, na kraju njegovog života na Zemlji, biti oslobođen od svake forme. AMEN

Ali pod ovakvim okolnostima se pojavilo stvaranje, a ovo utjelovljuje nebrojene pale duhove čiji će povratak k Bogu naknadno također uzeti jedno beskonačno dugo vrijeme, otud se kraj stvaranja još ne može predvidjeti... Unatoč tome, 'tvorevine' postoje i sve će se odvijati po zakonskom redu... One su dovedene u život pomoću uvijek novih sićušnih čestica duha čiji se viši razvoj odvija putem neprestanog

mijenjanja njihove vanjske forme, i stoga se može promatrati neprestano razvijanje i razgrađivanje svake materijalne tvorevine...

Sva djela stvaranja su sebe opetovano obnavljala na ovaj način i tako su služila sastavnom duhu da ostvari zrelost, baš kao što služe neprestanom razvoju čovječanstva time što jamče njihov fizički život na Zemlji. Sve dok duhovi zavezani u stvaranju nemaju slobodnu volju njihov se put višeg razvoja nastavlja u skladu sa Božjom voljom... ograničena duhovna supstanca služi u jednoj ili drugoj formi i na taj način postepeno sazrijeva... Ali čim duh živi na Zemlji kao ljudsko biće on je još jednom u posjedu slobodne volje i onda je u stanju... umjesto nastaviti uzdizati se... zaustaviti svoj razvoj ili opet nazadovati. Tijekom konačnog procesa razvoja on je u stanju podbaciti... I ovo nazadovanje može voditi do rezultata da će se duh u ljudskom biću... 'duša' ili jednom 'pali prvobitni duh'... ukrotiti opet kao ranije. Posljedica će opet biti razgrađivanje duše u bezbrojne sićušne čestice koje će još jednom morati krenuti stazom kroz materijalne tvorevine... I ovaj proces, koji je sada opet postao prijeko potreban, također zahtijeva razgrađivanje i promjenu formi svih djela stvaranja... što se može opisati kao kraj jednog perioda i početak novog.

I stoga vi ljudi trebate pokušati sebi objasniti to sami, da će se takvi periodični prisilni procesi promjene formi u odnosu na stvaralačko djelo Zemlja dogoditi u skladu sa Božjom voljom. Oni su uvijek utemeljeni na Božjoj Ljubavi i mudrosti i jedino uvijek služe iskupljenju jednom palih duhova... I vi trebate također biti pripremljeni za takve intervencije od strane Boga kada ljudi više ne prepoznaju istinsku svrhu njihovog postojanja. Jer jedina svrha svakog djela stvaranja je dovesti ljudsku dušu do sazrijevanja, pomoći joj da postane što je jednom bila u početku... najviše savršeno biće, koje je poteklo iz Božje Ljubavi ali se je dobrovoljno odmetnulo od Njega... Ono će se opet vratiti k Njemu, i Bog Osobno mu je osigurao stazu povratka kroz sve tvorevine na Zemlji. AMEN

Bertha Dudde, br. 7770, 12 Prosinac 1960

UZROK I PORIJEKLO STVARANJA...

Vaše ljudsko postojanje je rezultat vašeg ranijeg otpadništva od Mene u duhovnom kraljevstvu. Bilo vam je objašnjeno već mnogo puta kako ste vi sami bili uzrokom nastajanja zemaljskog stvaranja kroz kojeg ćete, kao krunidbena divota stvaranja, još jednom ostvariti vaše izvorno stanje kojeg ste se jednom dobrovoljno odrekli. Ja Sam doveo u postojanje svaku vrstu zemaljske tvorevine poradi vas, jer tražio Sam i pronašao način za vaš povratak k Meni, i ovaj način je napredak kroz zemaljsko-materijalna djela stvaranja. Posljednji stadij ovog zemaljskog napretka je ljudski

život... I sada vi morate opet započeti vaš voljni povratak k Meni, budući ste jednom od Mene otišli dobrovoljno. Budući ste vi po porijeklu Božanska bića koja, kao znak njihove božanstvenosti, posjeduju slobodnu volju. Vaš život kao ljudskog bića daje vam mogućnost da dokažete vašu božanstvenost... daje vam priliku da usmjerite vašu slobodnu volju spram Mene i tako se sa Mnom ponovo ujedinite... Onda su zemaljske tvorevine poslužile njihovu svrhu, one su uspjele u ostvarivanju rada povratka u skladu sa Mojim planom od vječnosti. I time vi trebate sagledati sve tvorevine kao rezultat vašeg prijestupa protiv Mene ali također kao vaša sredstva naučavanja kako Mene opet priznati... vi trebate prepoznati stvaranje kao izražaj Moje Ljubavi spram vas koje nisam htio izgubiti. Trebate znati kako je Moja najuzvišenija mudrost prepoznala 'stvaranje' kao najpouzdanije sredstvo za pridobiti vas nazad... I jednog dana ćete sami za sebe biti sposobni vidjeti napredak kojeg ste napravili kroz stvaranja i biti užasno zahvalni za milosrđe koje je Moja beskrajna Ljubav podarila dušama koje bi inače bile izgubljene... Onda tvorevine više neće biti za vas ograničenje, radije one će biti takav ogroman dokaz Moje Ljubavi da ćete vi sami htjeti sudjelovati u radu stvaranja kako bi dali duhovima više mogućnosti da Mi se zauvijek po-vrate... Baš kao što Me Ljubav motivirala stvarati, tako vam Ljubav neće dati otpočnuti, i onda ćete vi koristiti snagu, koja od Mene teče ka vama, u skladu sa Mojom voljom: vi ćete stvarati i oblikovati na vaše vlastito blaženstvo... Ali ovo potrebuje izvjestan stupanj zrelosti kojeg možete postići već tijekom zemaljskog života ako koristite vašu slobodnu volju ispravno i usmjeravate ju ka Meni... Onda će se vaša duša povratiti prvobitnom izvoru svjetla i snage odakle je jednom potekla, i onda ona također može primiti svjetlo i snagu u izobilju, onda će ona biti sposobna stvarati i raditi sa Mnom i biti sretna. I tako, u jednu ruku su djela stvaranja ograničenja za nezreli duh, ali u drugu ruku ona su mogućnost za slobodne duhove da Ljubav-no rade i pomažu neiskupljenim dušama... U jednu ruku one same su osuđeni duhovi, a u drugu ruku one donose slobodu duhovima budući sva stvaranja moraju udovoljiti njihovim podukama da služe, omogućavajući na taj način ograničenom duhu unutar da ostvari slobodu... Iskupljeni svjetlosni duh zna ovo i u njegovoj je Ljubavi neprestano aktivan tako što oblikuje nove tvorevine u skladu sa Mojom voljom, time što sudjeluje u stvaranju, budući on zna Moj vječni plan Spasenja i želi pomoći u radu vraćanja sve duhovne suštine k Meni. Otud stvaranje može itekako biti smatrano kao kraljevstvo Mojeg protivnika (*Sotone*) budući ono sadrži neiskupljeni duh... međutim, on sam ne može vršiti utjecaj na ovaj duh tijekom vremena njegovog ograničenja... dok svijet svjetla štiti ovog duha i opet i iznova mu može pomoći da postane slobodan. Ipak ljudsko biće se opet mora bojati njegovog utjecaja. Ali on jedino treba svoju volju koristiti ispravno, on jedino treba nju usmjeriti ka Meni i Ja ću se pobrinuti za njega i uistinu ga osloboditi iz ruku Mojega protivnika. Međutim, on ovaj ispit volje mora proći sam... niti Ja niti Moj protivnik nećemo prisiliti njegovu volju bilo u jednom bilo u drugom pravcu, on mora sam dokazati njegovu 'božanstvenost' time što će tražiti svjetlo, iz kojeg je jednom potekao. AMEN

-----†-----
*Razvoj duhovne supstance sve do forme ljudskog bića...
Prolazak kroz svaku formu je nužan...
Ljudska duša je cijelo stvaranje u malome... Retrospekcija...*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 8575, 30 Srpanj 1963

OBJAŠNJENJE MATERIJJE I NJEZINA ZADATKA...

Sva je materija ukrućeni duh... I time se cijeli zemaljsko-materijalni svijet sastoji od Moje jednom isijane duhovne snage koja na početku nije ispunila njezinu svrhu pošto nije bila prisiljena to napraviti ali koja, u skladu sa vječnim zakonom, treba postati aktivna i prema tome je bila preoblikovana u raznolike vrste tvorevina čija je funkcija bila predmetom prirodnog zakona i morala je biti ispunjena pod zakonom prisile. Kroz njezino zakonsko kompletiranje aktivnosti duhovna supstanca stječe neprestano viši stupanj razvoja, i time je stvaranje temeljno duhovna supstanca u najraznolikijim stupnjevima razvoja...

Razvoj se odvija od najtvrdog kamena, kao biljka ili životinja sve do ljudskog bića i zajamčen je kroz neprestano služeću funkciju svakog pojedinačnog djela stvaranja. Opet i iznova materija će biti nanovo razložena, to jest, duhovna supstanca neprestano mijenja njezinu izvanjsku formu i prima drugu, više napredniju formu i time postepeno sazrijeva sve do posljednjeg stadija, kada ona može sebe utjeloviti kao ljudsko biće kako bi oslobodila sebe, opet posredstvom korisne aktivnosti, od konačne forme na ovoj Zemlji. Fizičke čahure ili izvanjske forme će uvijek udomaćivati više zrele duhovne supstance unutar njih samih i služiti im da sazriju...

Same čahure će uvijek biti iznova razložene, i duhovne supstance unutra će se isto tako ujediniti sa jednako zrelim supstancama i prihvatiti njihove slijedeće forme sve dok se sva snaga, koja je početno bila isijana kao 'biće', nije iznova sakupila i postoji iznova u njezinu izvornu sastavu ipak lišena sve Ljubavi, koju ono jednom nije htjelo prihvatiti od Mene. Ova je Ljubav od strane Mene onda pridodana prvobitnom duhu koji zatim hoda preko Zemlje kao duša ljudskog bića kao dar milosti u obliku sićušne iskre, i onda će on biti sposoban iznova postići savršenstvo, on će biti sposoban postati opet onako savršen kao što je bio kada je najprije potekao iz Mene, i onda je konačni cilj kojeg Sam bio imao na umu kada Sam stvorio bića bio postignut...

Ali potrebno je jedno beskonačno dugo vrijeme za negdašnje biće da putuje stazom kroz tvorevine Zemlje, jer što je vama vidljivo kao materija je već potrebovalo duge

periode vremena za njegovu preobrazbu, pošto početno tvrda materija, svijet stijena, ne pušta lako duhovne supstance. Ako zakonski prirodni utjecaji nisu prouzročili razlaganje tvrde izvanjske forme mogle bi proći vječnosti dok se neznatno oslobađanje ne dogodi, sve dok svijet stijena ne pokaže mali treptaj života utoliko da sebe mijenja ili se raspada i oslobađa ograničenu duhovnu supstancu, koja će onda iznova biti zavezana u lakšu formu. I time će forma biti uvijek lakša za razlaganje, i sva djela stvaranja osiguravaju duhovne supstance sa prilikom da sazriju u njima pri tom postepeno dovodeći ovaj u početku kompletno ukrućen, beživotan duh u život...

Slijed izvanjskih formi prosljeđuje sve više i više brzo, i neprestani krug života i smrti, razvoja i razgrađivanja se može promatrati kroz cijelo stvaranje... Ipak proces razvoja duha uzima beskonačno dugo vrijeme koje dokončava kao ljudsko biće na Zemlji. Činjenica da je svaka izvanjska forma duhovna supstanca na početku njezina razvoja, i činjenica da svaka izvanjska forma, zauzvrat, udomaćuje duhovne supstance unutar sebe koje su već stekle viši stupanj zrelosti i naumljene su sazrijeti dalje unutar forme, treba biti razabrana (*u smislu: čovjek bi toga trebao postati svjestan*)...

I time izvanjska čahura ne bi trebala nikada biti vrednovana onako visoko kao duhovna supstanca koja je udomaćena unutar nje, razlaganje izvanjske forme će uvijek biti jedan čin oslobađanja za zarobljenog duha unutra i istovremeno predstavlja stupanj višeg razvoja za materiju koja, kao izvanjska forma, ovija supstance duše. Ovi pokrovi i dalje trebaju dugo vrijeme dok oni, također, ne kompletiraju njihov konačni zemaljski napredak kao dio duše. Ipak što više voljno takva čahura vrši njezinu 'službu' brže će ona napredovati, ali uvijek unutar zakonskog reda. I time, čak konačni izvanjski pokrov... ljudsko tijelo... ima vrlo značajan zadatak, ispunjenje kojeg može također omogućiti unutarnjim bitnim vlastitim duhovnim supstancama tijela da ubrzano napreduju u njihovu razvoju... ako tijelo totalno udovoljava zahtjevima duše ono također može biti produhovljeno tijekom njegova zemaljskog života, što bi moglo značiti skraćivanje zemaljskog napretka za palog izvornog duha, čijeg tijela iznimno služenje i patnja doprinose spram povratka prvobitnog duha ka Meni, kada on putuje stazom preko Zemlje kao ljudsko biće i više se ne treba bojati novog silaska u bezdan budući mu ove već sazrijele supstance osiguravaju sigurno dovršenje...

Znanje o ovome vas može motivirati da potpuno svjesno stremite spram produhovljavanja tijela tijekom njegova zemaljskog života i time vodite način života koji se kompletno podudara sa zapovijedima Ljubavi, jer Ljubav je put koji vodi do kompletnog produhovljavanja tijela. AMEN

PROLAŽENJE KROZ SVAKU FORMU JE NUŽNO...
(SVIJET U MALOME?)...

Tvoji prijatelji s druge strane s Ljubavlju se okreću ka tebi da ispune tvoju žudnju, i stoga primi: Svijet kao takav ima samo jednu svrhu, naime, voditi mnoga živa bića, koja su nositelji duhovnih supstanci, spram višeg razvoja, što se jedino može dogoditi u jednom okruženju gdje se događa svakojaka vrsta sukoba, kojih svijet nudi prikladnu količinu. Bilo na Zemlji ili na mnogim drugim nebeskim tijelima, živa bića svugdje moraju se susresti sa nepredvidivim poteškoćama i trebaju svu njihovu snagu da ih nadvladaju. Međutim, takva snaga je prisutna u svakom živom biću, budući svako živo biće na prvom mjestu prima snagu da postoji. Daljnji razvoj prema tome uvijek ovisi o tome kako je ova snaga unutar živog bića iskorištena. To znači, što je skorije izvršena bilo koja aktivnost kojom je živo biće obavezano (tj. koju je on dužan izvršiti), brže je duhovna inteligencija oslobođena od njezine okružujuće forme i sljedeći stadij razvoja može započeti.

Sada je moguće pitati, koja forma jamči najbrži razvoj za živa bića... I odgovor na ovo pitanje može jedino biti da je nužno proći kroz svaku formu... i da granica može biti postavljena jedino gdje sjedinjenje nebrojenih malih čestica duše rezultira u jednoj cjelini, kada su sve supstance duše prisutne da bi dale život konačnom utjelovljenju... formi ljudskog bića. Najsuptilniji pokret u ljudskom biću, najnježnija emocija je jedino zbog fino usklađene duše, koja je zauzvrat sastavljena od još više suptilnih čestica duše. Ove su najvažniji postavljeni uvjet (*potreba; zahtjev*) u konstrukciji cjeline kako one, zauzvrat, jamče kompletiranoj duši najdelikatnije osjećaje i percepcije za najmanja čudesa stvaranja od strane Božanske Ljubavi. Ako ove najsitnije sastavnice ne bi postojale ljudsko biće ne bi razumjelo sadašnja i buduća čudesa stvaranja... on jednostavno ne bi bio sposoban vidjeti nešto što već nije oživljeno unutar njega samoga... on mora imati sve što postoji u stvaranju kao najmanje sastavnice unutar njega samoga... to jest, svaka supstanca mora biti dio njegove duše, jedino onda on može također promatrati što je izvan njega samoga.

Ova poduka zauzvrat nameće pitanje od kakve vrste sastavnice se mala živa bića sastoje, i ovo je lako za objasniti: sva ona nose supstance još manjih živih bića unutar njih samih ali sukladno mogu jedino instinktivno osjećati što je već napredovalo dalje u evoluciji, ipak u isto vrijeme oni kontroliraju što već postoji u tim živim bićima kao supstanca. Znanje o ovoj važnoj informaciji u doktrini stvaranja je od najveće važnosti za ljudsko biće budući će iz ovog on naučiti razumjeti kompleksni sastav ljudske prirode... Na osnovu ove činjenice on može prosuditi da je ljudsko biće doista kruna Božanskog stvaranja, tako reći... da je on, tj. njegova duša, tako delikatno sazidan(a) unutar sebe, da je nemoguće za takvo umjetničko djelo da je bilo

proizvedeno od strane mudrog Stvoritelja samo za trajanje zemaljskog života, budući sve što on vidi u prirodi, bilo u predjelu mineralnog, biljnog ili životinjskog života, postoji u atomima unutar njega samoga. Ljudsko biće utjelovljuje cijelo djelo stvaranja u malome unutar sebe samog.

Prema tome, on također mora nadvladati unutar sebe protivljenje koje mu pristupa izvani... iz svijeta... što znači da bezbroj izvanjskih opasnosti motiviraju ljudsko biće na najsnažniji otpor... dok je isto tako duhovna atmosfera stimulirana od strane neprestanog otpora i trajne borbe u različitim supstancama duše i jedino može postati snažnija i duša otvorena za više Istine svjetlosti na ovaj način. Baš kao što svako živo biće, čak najmanje, mora izvršavati određeni zadatak tako treba i ljudsko biće, kao nositelj svih ovih supstanci. I ovaj zadatak se prije svega sastoji od produhovljavanja svih supstanci duše koje su i dalje u štetnom protivljenju spram njihovog stvarnog zadatka, koje bi i dalje radije obavljale zemaljski zadatak koji je njihova priroda zbog njihove prošle zemaljske dužnosti u jednoj ranijoj formi. Iz ovog razloga ljudsko biće se treba boriti protiv mnogih nedostataka, grešaka i loših navika budući karakter supstanci zavezanih u duši opetovano izbija i htio bi zvesti tijelo, zemaljski pokrov, na pristajanje, kojima bi se trebalo snažno oduprijeti tijekom zemaljskog života. I jedino na ovaj način može biti shvaćeno da ljudsko biće ima jednu izvanredno važnu odgovornost tijekom zemaljskog života; da mora biti neprestana borba da na kraju dana trijumfira uistinu produhovljen kao pobjednik nad svim opasnostima i da se odupro svim iskušenjima. Naposljetku, koliko često je doista duh voljan ali je tijelo slabo. AMEN

Bertha Dudde, br. 2344, 24 Svibanj 1942

DUŠA – NOSITELJ SVIH DJELA STVARANJA...

Supstance duše prikazuju u njihovom sastavu jednu iznimno vješto konstruiranu formaciju koja bi ljudsko biće 'pogodila' kao čudesna ako bi ju mogao vidjeti. Ne postoji ništa što nije prisutno u ovoj tvorevini... Sve u stvaranju se u malome može pronaći u duši budući su pojedinačne supstance bile oživljavale svako djelo stvaranja i prema tome su također zadržale oblik ovih prethodnih formi, koje se umnožavaju neprestanim združivanjem i prema tome neprestano mijenjaju i usavršavaju ukupnu sliku. Shvaćanje ljudskog bića ne bi dostajalo da zamisli sva ova djela stvaranja, ipak jednog će dana, preplavljen od strane mudrosti i svemoći Stvoritelja, ugledati sliku koja mu otkriva najčudesniju veličanstvenost. Najmanje i najbeznačajnije djelo stvaranja opet sadrži tisuće sićušnih tvorevina unutar sebe koje zauzvat opet prikazuju sve što je reprezentirano u Božjem velikom djelu stvaranja. Ljudska je duša, međutim, nositelj svih ovih tvorevina, to jest, sastavljena je od bezbrojnih supstanci,

od kojih je svaka već ispunila njezin zadatak u stvaranju i otud joj je bilo dozvoljeno ujediniti se zbog posljednjeg i najvećeg zadatka... da kompletira beskonačno dug zemaljski napredak kao ljudska duša. Ni jedno drugo čudesno djelo u svem Božjem velikom stvaranju nije tako izvanredno lijepo oblikovano kao ljudska duša... I dokaz je njezina savršenstva kada duša može ugledati sebe kao u ogledalu i percipirati svoju vlastitu slavu, to jest, kada ona vidi sebe u naj-sjajnijem svjetlu u mnogim tisućerostrukim oblicima i formacijama, i tako joj kontemplacija sebe same uzrokuje nezamislivu sreću budući je vizija cjelokupnog djela stvaranja jedan preplavljujuće predivan doživljaj za dušu. I dušine kontemplacije neće nikada dokončati budući slika sebe opet i iznova preobličava; neprestano više čudesna djela stvaranja izranjaju budući su Božja čuda beskrajna a tako je i ono što Njegova Ljubav osigurava Njegovim živim tvorevinama koje su savršene i stoga prosvjetljene... One uvijek i stalno osjećaju Njegovu Ljubav i kao rezultat doživljavaju uvijek rastuću sreću... Neće biti završetka, niti ograničenja onog što duhovno oko može promatrati... I ništa ne ostaje nepromijenjeno, što naznačava stanje blaženstva za biće koje se progresivno povećava i prema tome zahtijeva neprestano mijenjanje duhovne vizije bića. AMEN

Bertha Dudde, br. 4845, 23 Veljače 1950

SASTAV DUŠE... STVARANJE U MALOME...

Duša ljudskog bića je formacija koja se sastoji od nezamislivo brojnih minijature tvorevina. Ona je učinkovito kompozicija tvorevina koje su bile njezina prošla utjelovljenja (*u mineralnom, biljnom i životinskom kraljevstvu*), tako da se ona može nazvati cjelovitim djelom Božjeg stvaranja Koji je prikazao Njegovu beskrajnu Ljubav, mudrost i svemoć u ljudskoj duši. Ljudsko biće nema nikakve ideje da on udomaćuje cijelo stvaranje u njegovoj duši, ali kada je, nakon smrti njegova tijela, on sposoban ugledati sebe u duhovnom kraljevstvu on će gledati sa krajnjim štovanjem i Ljubavlju za Boga na čudesna djela koja iznova nalazi unutar sebe samog. Dušina supstancija svakog utjelovljenja tijekom procesa razvoja je sakupljena, i stoga su se pojedinačne supstance ljudske duše kretale kroz cijelo stvaranje i sada izlažu jednu nevjerovatnu raznovrsnost. Jedino onda će postati očigledno koliko su veličanstvena Božja djela stvaranja, i Njegova veličina, Njegova Ljubav, mudrost i svemoć će izbiti na vidjelo tako izrazito da sve žive tvorevine ostaju zatečene u poštovanju i Ljubavi spram Boga Koji osigurava takvu neizmjernu sreću Njegovim živim tvorevinama kroz postajanje svjesnim Njegove snage i shvaćanjem Njega Samoga. Međutim, duša zahtijeva izvjesni stupanj zrelosti da bi bila sposobna sebe ugledati, to je zašto je to jedno od blaženstava koja pripadaju onima u kraljevstvu svjetla. Promatrati dušu je dio Isusovog obećanja, **'oko nije vidjelo, niti uho čulo, stvari koje Sam pripremio onima koji Me ljube...'** (1 Korinćanima 2:9).

Stoga duša može razmatrati sva područja, ona može ugledati što nikada prije nije vidjela, ali što je nedvojbeno prisutno u stvaranju, i ona je svjesna činjenice da ova čudesa neće nikada dokončati, da se neprestano nove formacije pojavljuju a ipak njoj neće nikada dodijati promatrati ove tvorevine, namjesto toga ona će željeti promatrati rastuće više i time također postati rastuće sretnija. Duša je nešto nevidljivo za ljudska osjetila i prema tome se isto tako ne može razumjeti. Za čovjeka na Zemlji ona je nešto duhovno, u duhovnom kraljevstvu, međutim, ona je suština, ona je ono što oživljava duhovnu tvorevinu, ona je istinsko živo biće u duhovnom kraljevstvu budući je prožeta od strane snage Božje. I stoga ona iznova nalazi unutar sebe svaku misao Božju koju je On oblikovao u formu kroz Njegovu snagu volje. Svako djelo stvaranja je očitovana misao Boga. I tako je ljudska duša jedno ogromno djelo stvaranja u malome... ipak za ljude na Zemlji ona je dvojen pojam, ona je nešto o čijem postojanju oni nisu u cjelosti uvjereni i kojeg oni isto tako nikada ne mogu dokazati naučno. Zemaljski ljudi smatraju dušu za ništa (*nepostojanje*) ili upitnu stvar, u Istini, međutim, ona je najveličanstvenije stvaranje koje pruža dokaz o Božjoj Ljubavi, mudrosti i sili, koja Ga veliča u duhovnom kraljevstvu, koje je vječno i daje povod neprestanom slavljenju Boga od strane svih onih koji prebivaju u kraljevstvu svjetla i blaženi su. AMEN

Bertha Dudde, br. 6509, 23 Ožujak 1956

DUŠA, STVARANJE U MALOME... RETROSPEKCIJA...

Svijet nosi bezbrojna živa stvorenja koja su sva na stazi uspona i trebaju najrazličitije tvorevine koje odgovaraju njihovom stanju zrelosti... Otud su zemaljsko materijalne tvorevine prebivalište bezbrojnih duševnih supstanci koje pripadaju nekoć palom prvobitnom duhu ali koje postoje u takvoj raznolikosti izvanjskih formi da učinkovito svako djelo stvaranja nosi sićušnu česticu nekoć pale prvobitne duše a koja će se iznova sakupiti jednog dana... ali onda ova prvobitna duša utjelovljuje sve što postoji u cijelom stvaranju. U konačnom stadiju njezinog razvojnog procesa ova prvobitna duša utjelovljuje sebe u ljudskom biću, u zemaljskoj izvanjskoj formi koja je prikladna da omogući duši proći njezin konačni ispit volje, kako bi onda ušla u duhovnu oblast iznova kao svjetlosni duh i da bude nezamislivo sretna u njezinom izvornom stanju puna svjetla i snage...

Međutim, pošto duša nosi sva stvorenja unutar sebe ona je, u stanju savršenstva, prirodno također zainteresirana za sve ove tvorevine, budući ona sada ima pamćenje (*uspomenu*) i može doživjeti njezin proces razvoja retrospektivno i pomagati duhovnim supstancama koje se i dalje muče i naprežu unutar istih formi da sebe oslobode ispunjavajući Božansku volju, budući ove duhovne supstance ostvaruju

njihovu dodijeljenu im aktivnost u zakonu prisile. Savršena duša je izvanredno sretna pri kontemplaciji njezinih bezbrojnih sastavnica, budući ona promatra cijelo stvaranje i može, takorekuć, sudjelovati u njegovom nastajanju i očuvanju. Međutim, potrebno je beskrajno dugo vrijeme dok jedna prvobitna duša nije postigla ovo savršenstvo a ipak, ona je svjesna njezinih bezbrojnih prethodnih formi, i u procesu kontempliranja sebe ona je ispunjena sa nezamislivim blaženstvom poznavanja sebe kao stvoritelja bezbrojnih formi, koje je njoj dozvoljeno nanovo stvoriti po slici unutar sebe kako bi pomogla i dalje neiskupljenim sićušnim česticama drugih prvobitnih duša da se zapute stazom uspona...

Kako bi bila sposobna vršiti ovu stvaralačku aktivnost ona mora biti blistavo prosvijetljena i primiti neograničenu snagu, ali blaženstvo stvaranja u usklađenosti sa Božanskom voljom pokreće usavršenu dušu na neprestanu aktivnost, i Bog dodjeljuje ovaj zadatak takvim dušama kako bi ih usrećio. Međutim, ona uvijek mora imati unutar sebe štogod namjerava stvoriti... Ogroman broj palih prvobitnih duhova će i dalje potrebovati zemaljske i duhovne tvorevine cijelim vječnostima, i volja da se pomogne svim ovim palim duhovima postići blaženstvo pruža užitak i oduševljenje svakom savršenom biću i nadahnjuje ga na takvu raznovrsnu aktivnost koliko postoji djela stvaranja... budući je sve što postoji u svemiru također prisutno u svakoj duši. Prema tome ona ne može drugačije nego gledati unazad na pojedinačne faze razvoja, kako bi onda, sa uvijek rastućom srećom, bila stvaralački aktivna. I što je jednom bilo prepuno agonije i nepodnošljivo (*Rimljanima 8:19-22*) sada je prepoznato od strane duše kao blagotvorno i nužno, i premda ona sada postavlja nezrele duhovne supstance u takve tvorevine ona to čini sa vrlodubokom Ljubavlju za Boga i za još neiskupljenog prvobitnog duha, brinući se za pojedinačne sićušne čestice sa neumornim strpljenjem i Ljubavlju i vodeći ih korak po korak na stazi uspona...

Ovo je Božji plan u kojem savršena bića sudjeluju... Ni jedno biće ne izbjegava ovaj zadatak budući je svako biće prožeto od strane Ljubavi za Boga i još neiskupljenih duhova i budući Ljubav uvijek želi podijeliti zadovoljstvo, i dalje neiskupljenom baš kao i Bogu, Čija blaženstva počivaju u povratku svih duhova k Njemu... Unatoč tome, to će uzeti vječnosti te opet i iznova nove tvorevine. I sve ove tvorevine su Božja volja sprovedena od strane svjetlosnih bića koja su to sposobna učiniti budući znaju sve, budući je svako svjetlosno biće usavršena tvorevina, budući su sve Božje ideje prisutne u svakoj prosvijetljenoj duši... i budući je ona u njezinoj Bogu naklonjenoj volji također sposobna biti stvaralački aktivna zahvaljujući izobilnoj snazi na njezinu raspolaganju. Bezbrojni nebeski svjetovi su tako stvaralački podupirani od strane svjetlosnih bića kojima su ovi svjetovi povjereni, ali uvijek u skladu sa Božanskom voljom, naračun čega različite životne forme postoje na svakom djelu stvaranja, zavisno o stanju zrelosti duhova, ali ništa ne postoji u cijelom Stvaranju što nije prisutno unutar usavršene duše. I stoga je ljudsko biće u stvari već minijatura

tvorevina velikog univerzalnog čovjeka (*svemira*); ona je neuporedivo čudo za dušu sa duhovnom vizijom, koja neće nikada prestati kontemplirati sebe...

Prema tome ona će također neprestano raditi i stvarati u vječnosti, budući je nadahnuta od strane formi koje promatra unutar sebe da ih iznova stvara kako bi ih oživjela sa bezbrojnim sićušnim česticama koje i dalje trebaju biti iskupljene... Međutim, ovaj iskupiteljski rad može biti ostvaren jedino od strane savršenog bića, ali je toliko neuporedivo prepun uživanja da se jedino iz ovog razloga kompletno iskupljenje jednom palih duhova hoće dogoditi, jer što dalje proces iskupljenja napreduje to će više duša sprovoditi ovaj iskupiteljski rad. Pa ipak, to će i dalje uzeti vječnosti... što je objašnjeno brojem palih prvobitnih duhova i njihovom često beskrajno dugom otporu, pošto je opet i iznova slobodna volja odlučujući čimbenik, koja ne smije biti zaboravljena. Međutim, za blažena bića vrijeme više nije bit-no, sa Gospodom je tisuću godina kao jedan dan... to je jedino beskonačno dugo vrijeme za nesavršeno duhovno biće, ali čak ova duša će doseći stanje svjetlosti i blaženstva jednog dana... I onda će retrospekcija njezine staze razvoja biti ništa osim predivno iznenađenje, jedna zadivljenost svime kroz što je duša morala proći... Onda ona više neće poznavati patnju i agoniju nego jedino slavljenje i zahvalnost za moć i Ljubav i slavu Boga, njezina Stvoritelja i Oca od vječnosti. AMEN

-----†-----
Što je fizičko tijelo duše?... Produhovljavanje tijela...
-----†-----

Bertha Dudde, br. 8573, 28 Srpanj 1963

PRODUHOVLJAVANJE DUŠE I TIJELA... ŠTO JE FIZIČKO TIJELO?...

Ja ću odgovoriti na vaše svako pitanje na način da je to za vas shvatljivo, premda ste vi još nesposobni razumjeti najdublje međuodnose zbog vaše niske zrelosti duše. Unatoč tome vi nećete biti ostavljeni u mraku u svezi problema koji vas zaokupljaju a koje ste nesposobni riješiti sami. I biti ćete prosvjetljeni čim žudite svjetlo: Ponovna izgradnja ljudske duše se dogodila na isti način kako se rastavljanje bića odvijalo nakon njegovog otpadništva od Mene, nakon ukrućivanja njegove supstance... Pojedinačne sićušne čestice, koje su prošle kroz djela stvaranja u svrhu sazrijevanja, su bile iznova sakupljene, mineralni, biljni i životinjski svijet oslobodio je iznova sve čestice koje pripadaju palom duhu i ove su se ujedinile na kraju i sada sačinjavaju ljudsku dušu...

Otud je ova duša jednom pali prvobitni duh koji će se vratiti k Meni, njegovu izvorištu, kad prođe konačni ispit volje u zemaljskom životu, što čini nužnim njegovu

slobodnu volju... Ova duša utjelovljuje sebe u pokrovu od mesa, u materijalnom tijelu, a ovo se opet sastoji od bezbrojnih duhovnih supstanci koje su i dalje na početku njihova višeg razvoja... Jer sva materija je duhovna supstanca na početku njezina razvoja, koja već udomaćuje više zrele duhove unutar sebe koji moraju služiti i na taj način sazrijeti potpuno... Sama materija ima ispred sebe daleko dužu stazu sve dok ona, također, može sebe utjeloviti kao 'duša'...

Ipak vrijeme koje je potrebno da svaka duhovna supstanca putuje stazom može se značajno razlikovati... Duhovna supstanca unutar materije može sazrijeti brže, ali sama materija može također biti razložena brže ako se ona bez otpora usaglašuje sa njezinom funkcijom služenja... ako se otpor duha zavezanog unutra brzo slegne i on je koji rado pomogne... To je slučaj ako je u okruženjima gdje je prepoznatljivo i (*odvija se*) svjesno stremljenje spram Mene, koje ima blagotvoran učinak na svu duhovnu supstancu i također skraćuje njezinu stazu razvoja budući joj je često dozvoljeno služiti.

Shvatite to na ovaj način: Gdje naklonost spram materije i dalje postoji, gdje nikakvo duhovno stremljenje nije zamjetno, to je gdje je materija bila nakupljena, dano joj je malo mogućnosti da služi i ovo produžuje stanje ograničenja u ovom materijalnom predmetu... baš kao što može biti značajno skraćeno ako ljudsko biće ne stremi povećati njegova zemaljska vlasništva i stoga neprestano daje nekolicini materijalnih vlasništva koje posjeduje priliku služiti... Onda samo ljudsko biće, kroz njegov stav spram Mene i materije, doprinosi spram bržeg razlaganja potonjeg i zavezana duhovna supstanca unutra će biti sposobna promijeniti njezinu izvanjsku formu daleko češće i brže i također doseći stadij gdje su se sve supstance skorije nanovo sakupile i utjelovljenje kao ljudska duša se može dogoditi. Čak je dušin zemaljsko-fizički pokrov i dalje ukrućena materija čija supstanca pripada jednom palom prvobitnom duhu... koja će isto tako proći konačni ispit volje kao duša na Zemlji jednog dana...

Ako tijekom zemaljskog života, osoba uspije u produhovljavanju njegovog tijela od mesa istovremeno sa njegovom dušom, što se, treba priznati, događa jedino rijetko ali je unatoč tome moguće... onda će se njegove duhovne supstance pridružiti duši i postići izvjesno stanje duhovne zrelosti, tako da će svjetlosna bića, koja se brinu o palim duhovima, također utjecati na duhovne supstance zavezane unutar forme tako da će ona brzo doseći punu zrelost, budući duša koja ostvaruje takvo produhovljavanje zajedno sa tijelom, zrači izvanrednu snagu na sve supstance duše koje i dalje moraju proći kroz proces razvoja... Time duša uzima njezino duhovno tijelo sa sobom u duhovno kraljevstvo i zrači ove produhovljene duhovne supstance nazad kao snagu prvobitnom duhu kojem one pripadaju, i ovo biće će putovati njegov proces razvoja u daleko kraćem vremenu, budući će potpuno sazrijeti duh također spriječiti ponovno padanje kada duša živi na Zemlji kao ljudsko biće... Jer

tjelesne supstance su bile iskupljene od strane njezine u tijelu boraveće duše i više nikada ne mogu doživjeti ponovno propadanje... Namjesto toga, one će također izvršiti utjecaj na dušu u obliku snage i nagoniti potonju na pojačano duhovno stremljenje... to je zašto bi ljudsko biće trebalo smatrati kao jako veliki zadatak da također produhovi njegovo tijelo... zašto bi ljudsko biće trebao učiniti sve kako bi postigao ovo produhovljavanje tijela tako što neće samo pomagati njegovoj vlastitoj duši nego također duši čije supstance su mu služile kao materijalni pokrov tijekom njegovog života na Zemlji...

Zemaljska materija će iščezavati postupno kad je došao čas smrti... Produhovljeno tijelo, međutim, združuje se sa dušom i teče iznova kao snaga onom prvobitnom duhu kojemu ono pripada, tako da će potonji zamjetno osjećati pomoć i, dok je u ljudskom stadiju, nikada više ne može otpasti nazad u bezdan budući ga već produhovljene supstance to spriječavaju učiniti... Kroz fizičku patnju i bol vi možete i dalje pomoći mnogim od njegovih nezrelih supstanci da potpuno sazriju... Vi i dalje možete napraviti male žrtve okajanja za ova duhovna bića ako vi, u svjesnom stanju, ponizno podnosite patnju koja je doista prouzročena od strane nezrelih tjelesnih supstanci ali koja, kroz vašu Ljubav za sve što je i dalje neiskupljeno i vašu voljnost da pomognete, doprinosi spram produhovljavanja tijela. Onda vi nećete samo postići vašu vlastitu zrelost duše nego ćete također pomoći drugom prvobitnom duhu da sazrije brže ako iskupite sve neduhovno u vama, što i dalje pripada Mojem protivniku, kroz vašu Ljubav i vašu volju da pomognete gdje god je to moguće...

Ako se ovo iskupljenje ne dogodi tijelo će ići njegovim prirodnim tokom razlažući se i gnjileći i služeći nebrojenom broju najsitnijih živih organizama iznova da rastu i onda će njegov put biti puno duži, ali čak ove supstance će se sakupiti jednog dana i konačno utjelovljenje u formi na ovoj Zemlji će se dogoditi. Uvijek se prisjetite da je materija duhovna supstanca na početku njezina razvoja koja već udomaćuje više sazrijelog duha unutar sebe, kako bi omogućila potonjem da služi, posredstvom čega se sve duhovno uzdiže.

Vi morate praviti razliku između tijela i duše, i onda će biti lakše za vas razumjeti svrhu i razlog fizičke patnje i boli i zašto je Isusova staza do Križa predstavljena vama ljudima, Kojeg vi trebate slijediti... Jer On je nosio grijeha za vas ljude, Njegova duša je bila u cjelosti bez grijeha a ipak On je trpio neopisivo... I ako vi patite, onda smatrajte da vi, također, trebate biti voljni podnijeti žrtvu za tu duhovnu supstancu koja vam služi kao izvanjska forma tako da ćete postići savršenstvo... Vi možete značajno skratiti njezinu stazu patnje, i vaša Ljubav bi vas trebala potaknuti da osigurate iskupiteljsku pomoć za sve što je postalo grijешno. AMEN

†

*Zašto znanje o beskonačno dugom procesu pred-razvoja duše prije utjelovljenja kao 'čovjek' nije bilo uključeno u Bibliju?! ...
Zašto je ono sada u Posljednje Dane itekako prikladno?!*

†

Bertha Dudde, br. 6930, 29 Rujan 1957

DUŠIN PROCES RAZVOJA PRIJE UTJELOVLJENJA...

Vi ljudi ste prošli kroz mnoge forme... to jest, vaše stvarno Ja, vaša duša, je morala proći kroz dug proces razvoja prije nego joj je bilo dozvoljeno utjeloviti se u ljudskom tijelu... I ovaj proces razvoja je bio put kroz sva djela stvaranja... Razložena u bezbrojne sićušne čestice duša je bila morala oživjeti svako od tih djela stvaranja i tako polako sazrijevati, čim su se različite čestice bile međusobno sjedinile one su neprestano morale ući u nove forme, i sve forme... nebrojena djela stvaranja... su doprinjela spram sazrijevanja ovih supstanci duše sve dok, konačno, svim česticama nije bilo dozvoljeno ponovo se sakupiti i kao ljudska duša ući i dati život posljednjoj formi, ljudskom tijelu. Otud svi ste vi bili morali putovati ovim putem razvoja jer je uslijed vašeg prošlog pada u grijeh razdvojenost od Boga postala toliko velika da duša u njezinom beživotnom stanju, koje je bilo rezultat njezinog otpadništva, ne bi nikada bila sposobna prevladati ovu ogromnu razdaljinu od Njega. Ona je naprije trebala biti vraćena u život. Ali život nije mogao biti podaren bićima koja su bila postala griješna... oni su ga bili morali steći kroz služenje. Međutim, biće nikada ne bi bilo služilo dobrovoljno budući bi ono bilo to spriječeno činiti od strane Božjeg protivnika, kojeg je ono slijedilo u bezdan... Ali ono nije trebalo ostati vječno predmetom smrti, njemu je trebala biti dana mogućnost postići život... i ova 'mogućnost' je bilo stvaranje. Bog je otrgnuo pale duhove od Njegovog protivnika i učinio da služe Njemu, On je dao svakom djelu stvaranja njegovu svrhu u skladu sa prirodnim zakonom i učinio da ispuni ovu svrhu u stanju prisile.

Kao rezultat ono je moralo služiti te je, pa makar nakon jednog beskonačno dugog vremena, na taj način postiglo slab život koji mu je unatoč tome omogućio postati neprestano više aktivnim... Međutim, bića koja su se pridružila Božjem protivniku su odbacila Božje osvjetljenje Ljubavi koje je potrebno za život, time za aktivnost bića, i prema tome su ona pala u stanje smrti. I da je bilo prepušteno samom biću ono ne bi nikada bilo sposobno ponovno oživjeti budući ga je njegov pad u bezdan učinio potpuno bespomoćnim. Iz tog razloga Bog je u postojanje pozvao djelo, koje je najprije isključivalo slobodnu volju bića koja su postavljena pod Njegovu volju u

stanju prisile da ispune njihovu svrhu u skladu sa prirodnim zakonom kojeg je On dodijelio svakom djelu stvaranja.

Njegov se plan sastojao od toga da polako vraća u život ono što je bilo beživotno, u tome da mu daje mogućnost biti opet aktivnim. I tako je bilo pridruženo pojedinačnim djelima stvaranja u sićušnim česticama i kroz prirodni zakon primorano iznova postati aktivnim... Bilo je zavezano u ovim tvorevinama i nesposobno opirati se, moralo je služiti... ali na taj način je također bilo sposobno doseći stupanj razvoja koji mu je donio sve veću slobodu i konačno također postavio duhovno biće u stanje slobodne volje, odakle ono onda mora odlučiti da li ono želi nastaviti svoj uspon ili se još jednom vratiti u bezdan... Jer Bog zasigurno pomaže biću uspeti se ali ga On ne prisiljava ako ono želi sići. Ova odluka slobodne volje se prema tome događa tijekom konačnog stadija razvoja na ovoj Zemlji... kada je duša utjelovljena kao ljudsko biće i može koristiti njegovu slobodnu volju opet prema vlastitom nahođenju... Ona ljudsko biće mora prepoznati veliko milosrđe prijašnjeg procesa razvoja i svjesno iskoristiti njegov zemaljski život, on mora sebe dokazati dostojnim i imati volju da ga njegov konačni stadij dovede do cilja, on mora cijelim srcem stremiti ka ovom savršenstvu i tako dokazati da pripada Bogu; on mora učiniti štogod je potrebno da ne bi ponovno pao u ruke onoga od koga mu se Božja Ljubav bila pomogla osloboditi tijekom beskonačno dugih vremena... On ne smije živjeti nemarno tijekom ovog kratkog vremena već se opet i iznova jedino prisjetiti duhovnog cilja koji će ga osloboditi od svih ograničenja, koji predstavlja ponovno sjedinjenje sa Bogom u svjetlu i sreći... I tako je vama ljudima bio dan zemaljski život u svrhu oslobađanja duše od zarobljenštva u kojeg vas je postavio Božji protivnik još od nezapamćenih vremena ali koje je bilo njezina vlastita pogreška i tako će ona također morati otkloniti svoj vlastiti udio kako bi stekla svoju slobodu i vječni život. AMEN

Bertha Dudde, br. 8819, 24 Lipanj 1964

TKO VJERUJE U DUGI PUT PRIJE LJUDSKOG POSTOJANJA...

Od vašeg otpadništva od Mene eoni godina su prošli... ovaj pojam vremena je za vas neshvatljiv ali vi ga možete dokončati sada ako imate volju vratiti Mi se zauvijek. Vi ste putovali ovom stazom razloženi u vrlo sitne čestice, i sve tvorevine su najprije bile morale nastati zbog vas, za što je trebalo jedno nevjerojatno dugo vrijeme, dok se sve čestice nisu ponovno sakupile kao prvobitni izvorni duh koji ste vi bili kada ste proizašli iz Mene... Svaki stadij vašeg razvoja je uključivao bezbrojne pripremne periode, ni jedan stadij nije mogao biti izostavljen... svaki cvijet, svaka životinja su bili morali biti proživljeni (*u smislu, 'moralo se proći kroz njih-taj stadij'*), jer vi ne možete vidjeti ništa što u vašoj duši već nije poprimilo oblik (vidi BD 2344 iznad)...ipak tko će

povjerovati u ovo? Tko vjeruje kako ste vi prevalili jedno beskonačno dugo vrijeme prije vašeg postojanja kao ljudsko biće, i tko tako živi da je posljedica izručivanje njegove cijele volje Meni tijekom ovog posljednjeg komadića puta povratka u Očevu kuću i konačno privodi dugo vrijeme njegovog razvoja do kraja?

Vi u sve to jedino možete vjerovati, ali onda ćete učiniti sve što je u vašoj moći kako bi ostvarili cilj... oslobađanje od forme. Ipak tko može opovrgnuti što ste naučili od Mene direktno? Tko može bolje objasniti značenje i svrhu zemaljskog života? I zašto vjerujete onome (*Sotoni*) koji predstavlja život kao sam cilj? Budući ste prekriveni duhovnom tamom koja je djelo Mojega protivnika koji je potaknuo vaše otpadništvo od Mene... I ova duhovna tama jedino može biti podignuta ako vam dam ispravno objašnjenje, ali kako bi poštovao vašu slobodnu volju Ja ostavljam na vama da li ćete ga prihvatiti. I ako vam dam izjavu kako ćete biti ponovno prognani u tvrdu materiju, ako vas upozorim i prekorim da tražite oslobođenje od posljednjeg jarma onda to doista treba dokazati Moju Ljubav spram vas, budući Ja želim pridobiti sve vas, Moju djecu, opet nazad... Ali vi ne vjerujete u to; vi bi radije vjerovali kako ćete potpuno prestati postojati nakon vaše fizičke smrti... Vi ćete doista umrijeti ali ne u vašoj duhovnoj supstanci, namjesto toga vaša će vam svjesnost biti nanovo oduzeta ali vaša će duša još jednom putovati vrlo bolnom stazom višeg razvoja...

Oh, kada bi samo vjerovali, samo kada bi shvatili da ste besmrtni i da će sve biti opet postavljeno tamo gdje pripada u skladu sa njegovim stupnjem zrelosti, da vi možete sebe konačno osloboditi od svake fizičke forme i konačno se... nakon beskonačno dugog vremena... vratiti opet u Očevu kuću, da vi jedino trebate primjeniti vašu volju tijekom kratkog života na Zemlji za konačno pročišćavanje vaše duše. Onda bi vi doista napravili što god je potrebno, jer divote koje vas očekuju u kraljevstvu onostranog su bez premca... Ali što vas čini tako sigurnima da će sve biti gotovo sa ovim životom? Tko vam ovo može dokazati? Vi parirate Mojim otkrovenjima sa vašim vlastitim rasuđivanjem. Vaš razum je, međutim, podređen utjecaju Mojega protivnika ako vaše razmišljanje ne stremlji prema Meni.

Otud je velika duhovna tama jer on će vas držati duhovno slijepima tako da vam ne dopusti pronaći vašu stazu do Mene. I Ja jedino mogu biti zamječen s vaše strane kroz neobične događaje koji na vas imaju nepovoljan utjecaj, i blažen je onaj koji će onda i dalje povjerovati u Mene, tko želi pronaći Istinu. Ja ću mu otkriti Sebe i pomoći mu steći shvaćanje. Jer Ja se sažaljevam na sve Moje žive tvorevine koje bi bile sposobne sebe osloboditi od njegovog zarobljeništva ali, zbog njihove slabe volje, Moj protivnik ih neće osloboditi i oni sebe ne mogu osloboditi bez pritoka snage od strane Mene... koju im Ja, međutim, ne mogu dati sve dok je njihova volja protivna Meni. AMEN

DUŠIN PROCES PRED-RAZVOJA...

Teško je uvjeriti ljude u činjenicu kako su oni već putovali jednom beskonačno dugom stazom prije nego su dosegli njihovo postojanje kao ljudskih bića. To je teško, s obzirom da baš ovo znanje nije uključeno u Evanđelje, koje je temelj svake crkvene organizacije. Ali Bog zna zašto On nije uključio ovo znanje, zašto On nije dao učenicima poduku da šire ovo znanje, o kojem su Isusovi učenici bili naj-izvjesnije obaviješteni. On im je jedino dao zadatak proglašavanja Božanskog učenja Ljubavi, On je učinio zapovijedi Ljubavi spram Boga i čovjekova bližnjega predmetom onog što su trebali proglašavati kao Evanđelje njihovim bližnjim ljudskim bićima, koje su bile također proglašavane od strane Isusa kao ljudskog bića na ovoj Zemlji. Jer svaka će osoba koja živi prema ovom učenju Ljubavi steći povećavajuće više znanja i naknadno također otkriti o beskonačno dugom procesu pred-razvoja duše, koja jedino treba proći njezin posljednji ispit volje na Zemlji.

Zapovijed Ljubavi je, u stvari, prva i najvažnija zapovijed, čovjek neće izvući koristi od nijednog znanja, bez obzira koliko ono bilo dubokoumno, ako podbaci živjeti život Ljubavi. Jer čak to znanje bi samo bila pogrešno shvaćena razumska informacija budući je jedino Ljubav ključ shvaćanju i bez Ljubavi bi sve ostalo neshvatljivo... što je očigledno u sadašnje vrijeme... budući se u spomenutu informaciju neće uzvjerovati budući ona ne može biti shvaćena sve dok čovjekovo razmišljanje nije osvijetljeno sa Ljubavlju. Svatko voljan ljubiti će svoju pažnju zadržati na njoj i neće ju u potpunosti odbaciti ali on može biti može postaviti pitanje zašto takvo znanje nije bilo dano ljudima ranije, zašto ono nije spomenuto u Knjizi nad Knjigama. I isti odgovor važi da je to znanje jedino od vrijednosti za čovjeka ako je oživjelo kroz Ljubav... To je zašto će svaka blago-naklona osoba također biti uvedena u dublje znanje kada je za to pravo vrijeme. Ali pošto je čovječanstvo blizu Kraja oni trebaju živjeti čak više odgovorno. Znanje o dušinom procesu pripremnog razvoja može povećati ovaj osjećaj odgovornosti u ljudima što, napomol skorog Kraja, ne treba biti podcijenjeno. Čak ljudi koji su za sada još nesposobni vjerovati mogu biti ponukani od strane misli promijeniti njihov način života. U drugu ruku, međutim, ovo znanje nije nužno ako čovjek živi život Ljubavi u skladu sa Božjom voljom. Onda će on primiti znanje trenutačno kada uđe u kraljevstvo onostranog; on će blistavo i jasno prepoznati što izgleda nevjerovatno ili mu je bilo potpuno nepoznato na Zemlji.

Ali tijekom posljednjih dana sve moguće će biti napravljeno od strane Boga da bi ljudsko biće došlo do cilja sa lakoćom. Njegova pažnja će biti usmjerena ka njegovom zemaljskom zadatku i velikom značaju ispunjavanja ovog zadatka, i napomol Kraja on će također biti obaviješten o prethodnom razvoju, premda bez dokaza. Međutim, svatko može namaći ovaj dokaz za sebe ako je živio život Ljubavi koji bi ga mogao

prosvijetliti i također mu podariti sposobnost duhovne vizije. U tom bi slučaju osoba također bila u stanju promatrati užurbanu duhovnu aktivnost unutar različitih djela stvaranja, on bi počeo promatrati život životinja i biljaka na drugačijem svjetlu i više ne bi dvojbio kako je on, također, trebao proći kroz sve ove stadije pred-razvoja... Ali ovo pretpostavlja visoki stupanj Ljubavi, otud Božansko učenje Ljubavi mora uvijek imati prednost, to jest, stečeni stupanj znanja ili shvaćanja ljudskog bića na Zemlji ovisi o njegovom ispunjavanju zapovijedi Ljubavi. Ljubav je apsolutno nužna za ljudsko biće ali on ne treba biti obaviješten (*tj. u posjedu znanja*), budući on može iznenada postati blistavo prosvijetljen ako je živio život Ljubavi na Zemlji. I to je zašto vi ljudi ne trebate biti iznenađeni zašto Evanđelja ne izriču otvoreno nešto što se unatoč tome može pronaći sakriveno unutar njih... Jer Riječ Božja ima različita značenja, koja će jedino čovjek koji živi u Ljubavi moći razumjeti... Onda će on također pronaći mnoge navode u svezi pred-postojanja ljudskog bića u tvorevinama Zemlje (Rimljanima 8:19-22; Psalam 139:15), i on će uvijek jedino pokušati predati dalje njegova otkrića njegovom bližnjem ljudskom biću premda će oni njemu povjerovati jedino ako je ova osoba, također, prožeta Ljubavlju. AMEN

Bertha Dudde, br. 6591, 9 Srpanj 1956

ZNANJE O PROCESU PRED-RAZVOJA...

Znanje u svezi vašeg dušnog procesa prije njezina utjelovljenja kao ljudsko biće je prikladno tijekom posljednjih dana prije Kraja za sve ljude koji idu kroz život nezainteresirano i nisu svjesni njihove odgovornosti spram njihove duše. Iako takvi ljudi neće htjeti prihvatiti ovo znanje ono im unatoč tome može otkriti jedno novo gledište po pitanju njihova postojanja... Ono može puno toga objasniti što im je do sada bilo nepoznato, ono ih može ohrabriti razmišljati i također ih uznemiriti kada uzmu u obzir njihov budući život, kojeg više neće moći dvojbiti ako se znanje podudara sa Istinom. Umna osoba ga neće biti u stanju odbaciti bez okolišanja ali jedino nekolicina će biti voljni prihvatiti ga; ipak ono bi i dalje moglo dovesti mnoge ljude k razumu prije Kraja i potaknuti ih promijeniti njihov stav spram Boga... Pružati ovo znanje tako što će ljudima dopustiti steći uvid u Njegov vječni plan je također jedno od sredstava još korištenih od strane Boga u Njegovoj Ljubavi budući će Kraj ovog perioda Spasenja također zatvoriti kapije u kraljevstvo onostranog i postojat će samo dvije opcije za nastavljeno postojanje... naime, kao ljudsko biće na Novoj Zemlji (*Knjižica br. 42*) ili kao razložena duhovna supstanca prognana iznova u tvorevine (*Knjižica br. 44*). Ovo znanje prije nije bilo suštinski važno budući su nezrele duše bile još sposobne steći zrelost u kraljevstvu onostranog i tako su imale dovoljno vremena za njihov razvoj, ali ljudima u posljednjim danima nedostaje ova mogućnost i stoga im Bog još želi pomoći drugim sredstvima postići stupanj zrelosti koji će

sprječiti njihovo prognanstvo u tvrdu materiju. Duhovnim stremiteljima je doista uvijek bio podaren uvid u Božji plan Spasenja, ipak uglavnom poradi njihovog vlastitog razvoja ili kako bi podučili ljude sa posebnom žeđu za znanjem, čija je molba za razjašnjenjem bila uslišena od strane Boga... U posljednjim danima će, međutim, ovo znanje biti razdjeljivano među ljudima kao opomena i upozorenje, jer premda je prošlo pamćenje ljudi bilo oduzeto od njih, njihovo vjerovanje u dušin prethodno beskonačno dug put će unatoč tome probuditi izvjestan osjećaj odgovornosti, i čak jedan nevjernik može dobro promisliti u svezi njegovog načina života i druge misli mogu izbiti na površinu opet i iznova kao tiha prekoračenja tako da će ih on ipak razmotriti. I povremeno takva objašnjenja mogu također ispuniti praznine u ljudskom znanju i onda će vjerojatnije biti prihvaćena budući značenje i svrha stvaranja postaju očigledni... ipak jedino uvijek za umne ljude koji traže logične razloge kako bi bili sposobni vjerovati. Takvim je ljudima od strane Boga bačeno uže za spašavanje koje ih može izvući na sigurno tlo... I On će im također dopustiti pronaći znanje, On će dostaviti znanje o planu Spasenja i beskonačno dugom procesu dušina razvoja gdje će to biti potrebno, premda neće svi ljudi morati znati za njega... Ipak Bog zna misli i razmatranja svake pojedinačne osobe i želi odgovoriti njihova pitanja i raspršiti njihove sumnje... Ali ništa što On poduzima neće biti bez značenja i svrhe, i štogod On dostavlja na Zemlju u obliku znanja On je, u Njegovoj mudrosti, također prepoznao kao prikladno. AMEN

Bertha Dudde, br. 7881, 28 Travanj 1961

OBRAĆANJE PAŽNJE NA BOŽJI PLAN SPASENJA...

Činjenica da vam otkrivam Moj plan Spasenja bi trebala prouzročiti da shvatite značenje vremena u kojem živite. Znanje koje vam dostavljam u svoj jasnoći je naumljeno dati vam uvid u Moju vladavinu i aktivnost, ono vam objašnjava svrhu vašeg zemaljskog života, značenje i svrhu stvaranja... ovo je znanje tako značajno i opsežno da vam ono nije moglo biti ponuđeno posredstvom ljudi... takvo znanje vam jedino može biti pruženo kroz djelovanje Mojega Duha. Svjetlo koje Ja šaljem na Zemlju može sijati izvanredno blistavo i raspršiti svu tamu ako ste vi ljudi prijemčivi za njega, ako sebi dozvolite biti impresionirani njime čim vas adresiram...

A razlog zašto Ja šaljem ovo izvanredno znanje je budući se vi približavate Kraju... Ako ste bili obaviješteni o Mojem planu Spasenja vi ćete također razumjeti da jedan period Spasenja dolazi i mora doći do Kraja, jer onda ćete gledati na sve sa stajališta da palim duhovima mora biti dana svaka mogućnost da započnu stazu povratka k Meni... bilo to ljudsko biće ili duhovne supstance koje su i dalje zavezane u

tvorevinama koje su, u njihovoj temeljnoj supstanci, potekle iz Mene kao biće i također će se opet vratiti u Očevu kuću kao biće (Rimljanima 8:19-22)...

Budući znate Moj vječni plan Spasenja vi ćete također znati o beskonačno dugom procesu razvoja kojeg pali duhovi moraju putovati kako bi se ponovno uzdigli... U tom slučaju vi ćete također milosrdno uzeti u obzir one koji još nisu dosegli stadij ljudskog bića i koji pate u njihovim zatočenjima budući su izvorno proizašli iz Mene kao slobodan duh... I vi ćete također znati kako je to zbog slobodne volje ljudskog bića ako on podbaci tijekom njegova zemaljskog života, i da ova slobodna volja prema tome stvara njegovu vlastitu sudbinu... da je njegov život na Zemlji neopravdan ako on ne iskoristi njegovo utjelovljenje kao ljudsko biće... Otud vi možete razumjeti kako ovo duhovno biće vlastitom krivnjom proigrava njegov vlastiti zemaljski život i da je svršetak jednog perioda Spasenja samo jedan čin Ljubavi s Moje strane, Koji također želim pomoći napretku ovih duhovnih supstanci koje čekaju za njihovom konačnom formom tako da bi bile sposobne osloboditi sebe zauvijek time što će se zaputiti konačnom stazom preko Zemlje kao ljudsko biće...

I Ja obavještavam vas ljude o Mojem planu Spasenja u posljednjim danima kao posebnu milost budući će to vama olakšati uvjerovati u Kraj jednom kada ste ispravno prepoznali međuodnose... Jer čak tisuću godina je za Mene kao jedan dan (Psalam 90:4; 2 Petrova 3:8)... posljednji Dan koji je bio određen od vječnosti (Djela 17:31) će unatoč tome pristići ranije ili kasnije... I onda ću Ja rastaviti ovce od koza (Matej 25:31-46)... i oni od vas koji jeste i ostajete Meni vjerni ćete biti spašeni, nitko od tih se ne treba plašiti kada Zemlja počne drhtati, jer njihov će život biti zajamčen za cijelu vječnost... Prema tome, shvatite Moje Riječi ispravno i ne dvojbite Mene i Moju Riječ, koja vam dolazi odgore i nagovještava vam skoriji Kraj i koja će sebe ispuniti budući je Istina... Oni koji obrate pažnju na Moja otkrovenja trebaju doista naći lakim vjerovati budući ste svjesni svih međuodnosa... Jer Ja Sam vam otkrio Moj 'plan Spasenja', vi ste primili izvanredno znanje da bi vas prosvijetlilo, tako da ćete biti sposobni vjerovati... Vi Me ne možete uvjeriti da ne sprovedem Moj plan Spasenja, vi ne možete odgoditi Dan Kraja budući je bio predodređen od vječnosti (Djela 17:31)...

Ali svaki od vas može pripadati onima kojima Sam obećao Moju zaštitu ako Mi ostanu vjerni... vi možete pripadati nekolicini pravednih ljudi koje će Moja ruka zaštititi, koje ću Ja podignuti sa Zemlje (1 Solunjanima 4:16, 17) kada je došao čas koji predstavlja kraj za sva stvorenja na, u i iznad Zemlje... Jer Moja je moć velika, Moja je Ljubav beskonačna i primjenjuje se na sva još neiskupljena bića, i Moja mudrost doista zna kada je pravo vrijeme za nužnu promjenu da bi se viši razvoj nastavio u skladu sa Mojim vječnim redom... I Moja Ljubav, mudrost i sila će neprestano biti na djelu kada se to tiče povratka svih palih duhova koji se trebaju vratiti doma u Moju Očinsku kuću. AMEN

Periodi Spasenja su ograničenog trajanja...

Bertha Dudde, br. 7728, 21 Listopad 1960

SPROVOĐENJE PLANA SPASENJA...

Moj plan Spasenja vam je tako jasno predstavljen da ćete u njemu biti također sposobni prepoznati Moju beskonačnu Ljubav, da ne trebate dvojbiti Boga Ljubavi čak kada trebate uključiti konačno djelo uništenja u plan Spasenja. Zar bi Ja mogao učiniti išta što nije motivirano Mojom Ljubavlju?... Ali vi ljudi niste u stanju sve procijeniti, a ipak bi vam Moj plan Spasenja trebao objasniti što bi vaš razum radije odbio prihvatiti. Jedino Moja beskonačna Ljubav odlučuje da li ću Ja sprovesti plan Spasenja, kojeg je Moja mudrost prepoznala da je ispravan i koji će biti sproveden od strane Moje svemoći u predodređeno vrijeme. I vi ljudi ne trebate vjerovati kako možete promijeniti Moju odluku... jer to se više ne tiče samo izbjavljenja čovječanstva, nego će faza razvoja za sve duhovne supstance započeti ponovno, koja će voditi u novi period Spasenja...

To se tiče reintegracije svih duhovnih supstanci i razdvajanja duhova koji su već postigli samo-svjesnost i koji će posljedično tome biti također postavljeni gdje pripadaju s obzirom na njihovu zrelost. U toku perioda Spasenja uvijek su postojali kratki periodi vremena kada Sam morao intervenirati u obliku raznoraznih vrsta sudova... Opet i iznova ljudi su bili upozoreni i opominjani, i zavisno o njihovoj volji da se poprave, ovi sudovi su mogli biti odgođeni ili otkazani. Opet i iznova je Moja Ljubav intervenirala i pokušala izvesti ljude na ispravan put... prije nego je Moja pravednost sebe izrazila... Ali trajanje perioda Spasenja je ograničeno, i bilo bi doista dovoljno da potpuno iskupi duše da ga je ljudska volja iskoristila u ovu svrhu. Ipak jednog dana će čak i ovo ograničeno vrijeme dokončati, i ograničene duhovne supstance u tvorevinama će se morati ponovno uzeti u obzir, koje moraju i žele krenuti istom stazom razvoja kako bi bile oslobođene od forme prije ili poslije.

Jer Moja Ljubav također važi za ove i dalje ograničene duhovne supstance... Moj plan Spasenja uključuje sve jednom pale duhove... I to je ono što vi ljudi trebate zapamtiti kada vam ovaj plan Spasenja izgleda neshvatljiv i nepodudaran sa Mojom Ljubavlju. Reintegracija svih duhovnih supstanci je postala nužna i čovječanstvo je, također, doseglo duhovno nizak stupanj koji zahtijeva Kraj, razgrađivanje stvaranja i onih ljudi koji nisu pronašli put do Mene i više ga neće ni pronaći... prema tome vi trebate vjerovati kako Sam Ja u Mojoj mudrosti ovo prepoznao još od vječnosti, da Sam znao za volju ljudskih bića i stanje zrelosti u posljednje dane i podudarno ustanovio Moj

plan Spasenja, koji će sada doista biti sproveden kada dođe vrijeme. Svaki dan je i dalje blagoslov, budući može biti iskorišten za povratak k Ocu. Svaki dan i dalje može pomoći duši da sazrije, i prema tome vi trebate čak sada prepoznati svaki dan kao dar milosti i biti zahvalni za Moju Ljubav, koja će vam sigurno pomoći do Kraja, dok nije pristigao posljednji Dan (*Djela 17:31*)... Ali da će on pristići je zasigurno istinito, jer Moja Riječ jeste i ostaje vječna Istina. AMEN

Bertha Dudde, br. 8085, 22 Siječanj 1962

PREDODREĐENI RAZMACI VREMENA **KAO PERIODI SPASENJA...**

Za Mene je tisuću godina kao jedan dan (*Psalam 90:4; 2 Petrova 3:8*)... Meni je doista svejedno kada se vratite k Meni, koliko dugo ćete ostati udaljeni od Mene, jer Ja znam da ćete se jednog dana sigurno vratiti k Meni i onda biti ujedinjeni sa Mnom zauvijek... Ali vi sami ćete neizmjereno patiti tijekom ovog vremena odvojenosti, jer jedino sjedinjenje sa Mnom osigurava blaženstvo... A Ja vas ljubim i stoga bi želio skratiti vaše vrijeme jada poradi vas samih... Ja ne želim da patite; unatoč tome, u Mojoj mudrosti prepoznajem blagoslov kojeg vam patnja nosi (*vidi Knjižicu br. 5*), budući vas ona može potaknuti ubrzati vaš povratak k Meni, budući ona može promijeniti vaš stav i vašu volju. Ipak Ja ću napraviti sve što je u Mojoj moći da skratim trajanje vašeg otpora bez da, međutim, afektiram vašu slobodnu volju. Jer vaša volja sama odlučuje trajanje vaše udaljenosti od Mene, i Ja ju neću prisiliti... Prema tome, premda je Meni vrijeme nevažno, razmaci vremena u Mojem Planu Spasenja koji su bili označeni za razvoj duša su unatoč tome određeni... to jest, vremensko izračunavanje Mojeg plana Spasenja je fiksirano i biti će ispoštovano u skladu sa Mojom Ljubavlju i mudrošću...

Periodi Spasenja su bili planirani koji su ograničeni, stoga opet i iznova nove mogućnosti razvoja sebe predstavljaju... u mudrom predviđanju činjenice kako će uvijek novi otpor na strani palog duhovnog svijeta u nekom pogledu također potrebovati novi Sud... ili, da će zakonski red, kojeg protivni duhovi potpuno zanemaruju spriječavajući na taj način sav viši razvoj, trebati biti ponovno obnovljen s vremena na vrijeme...

Ti fiksirani razmaci vremena su dakle 'periodi Spasenja', koji će neopozivo biti poštovani od strane Mene i prema tome predstavljaju kraj jednog starog a početak novog razvojnog perioda, vrijeme koje se od strane vas ljudi ne može utvrditi ali koje se usprkos tome može nepobitno očekivati od strane ljudi kada duhovni napredak više nije zamjetan. Ali također je dio Mojeg vječnog plana Spasenja da takvo znanje

jeste i ostati će za ljude ne-moguće-potvrditi... Jer početak i kraj različitih 'perioda' su toliko daleko udaljeni da ljudima nedostaje sveg znanja i jedino duhovno probuđeni prihvaćaju takvu informaciju kao vjerodostojnu... Za Mene je tisuću godina kao jedan dan... Ali vi ljudi doživljavate kako je ovo vrijeme neizmjereno dugo, i vi bi ga sebi mogli skratiti ako bi samo ozbiljno stremili ka vašem izbavljenju od forme, što ste doista sposobni postići u vašem zemaljskom životu kao ljudsko biće... Jer sva pomoćna sredstva su vam doista na raspolaganju, jedino vaša volja ne može biti prisiljena promijeniti vašu prirodu u Ljubav...

Ipak ova promjena u Ljubav se mora sprovesti, i vi trebate jedino kratko vrijeme da bi ju postigli... Ako razvojni period dođe do kraja bez da ste postigli vaš cilj, onda vaša sudbina može biti jedno beskonačno produženje vašeg stanja u kojem ste udaljeni od Boga, koje je doista izuzetno bolno za vas ali Mene jedino motivira stvoriti uvijek nove mogućnosti za vas... za još Bogu-protivne duše... kako bi unaprijedio vaš razvoj... Jer Ja znam da ću jednog dana postići Moj cilj, i pojam vremena za Mene ne postoji... sve je za Mene sadašnjost... čak prošlost i budućnost...

Vi ovo nećete biti u stanju razumjeti sve dok je vaše razmišljanje i dalje ograničeno. Ali jednog dana ćete to razumjeti i čak ćete sami naći neshvatljivim da ste Mi se bili opirali toliko dugo... Jer sjedinjenje će se neopozivo dogoditi jednog dana, a to također znači neizmjereno blaženstvo, u kojem će sva prošla patnja iščezavati, u kojem ćete vi jedino sa hvaljenjem i zahvalnošću prepoznati Moju Ljubav koja vas je slijedila čak u najdublji bezdan i nije otpočinula dok nije postigla njezin cilj. AMEN

-----+-----
*Što ako razvojni period dođe do kraja a duša nije postigla svoj cilj?!...
Duša uvijek i zauvijek zadržava svoju osobnost...*
-----+-----

Bertha Dudde, br. 5063, 14 Veljače 1951

OSOBNOST SVAKE DUŠE...

Kada je Moja stvaralačka volja postala aktivna Moja mudrost je također ostvarila sprovođenje svega toga što su Moja Ljubav i snaga bili stvorili; Ja Sam vidio proces razvoja palih duhovnih bića baš kao i djelomično padanje nazad u bezdan, vidio Sam bezbrojna mnoštva izvorno stvorenih bića kako se bore jedno sa drugim u svemiru. Vidio Sam sotonske akcije svugdje u duhovnom kraljevstvu i u zemaljsko-materijalnim tvorevinama... Vidio sam uspon i pad, vidio Sam neprestano promjenjive forme i Moja mudrost je prepoznala najjasnije kako će golemi rad

iskupljenja biti uspješan jednog dana, što je Mojoj Ljubavi pružilo užitek i time je Moja volja bila neprestano aktivna. Predvidio Sam ispunjenje vječnost prije... ipak također Sam vidio bezbroj izvorno stvorenih duhova koji bi bili ostali Meni protivni i treba im beskrajno dugo vrijeme prije nego Mi se predaju bez otpora. Ali ovo Meni nije stvaralo problem jer za Mene vrijeme ne postoji, samo ako Ja jednog dana postignem Moj cilj. Ipak plan iskupljenja za ove duhove koji ostaju u protivnosti Meni značajno odstupa od onog za manje ukrućena duhovna bića, jer raniji trebaju nekoliko beskonačno dugih perioda razvoja prije njihova konačnog iskupljenja, i svaki predstavlja različiti proces iskupljenja nego prethodeći. Jer grijeh se nastavlja povećavati što je češće slobodna volja zloupotrebljena, i konačni stadij kao ljudsko biće takođe osigurava duhovno biće sa svjesnošću, budući ga Ja obdarujem sa inteligencijom vrlinom koje on može razlučivati između ispravnog i pogrešnog.

Prije nego duša ljudskog bića može biti formirana supstance pojedinačne duše u morale učinkovito putovati kroz sve tvorevine, duša će sakupiti sve sićušne čestice koje su jednom pripadale slobodnom duhovnom stvorenom prvobitnom biću, i ovo prvobitno biće iznova prima, kao ljudsko biće, samo-svjesnost koju ono više nije posjedovalo tijekom pripremljenih stadija razvoja. Onda će duša nastaviti ostati samo-svjesno pojedinačno biće u duhovnom kraljevstvu, premda će onda ona raditi i stvarati u sjedinjenju sa jednako zrelim dušama... Ona će sebe prepoznati s obzirom na ono što je jednom bila i neopisivo je sretna u ovoj samo-svjesnosti. Ali konačni ispit zemaljskog života može, premda on nije pretežak, također proći neispunjen (*tj. čovjek može podbaciti na njemu*); u tom slučaju Moje djelo iskupljenja nije bilo moguće tijekom jednog tjeka razvoja i biće će morati proći kroz drugi i daleko teži proces razvoja, ono mora još jednom uzeti prebivalište u novim materijalnim tvorevinama, duša će biti iznova razložena na nebrojene male čestice i, zavisno o njezinoj prirodi, začeta u različitim čahurama još jednom i staza višeg razvoja će iznova započeti.

Duša koja me napusti kao ljudsko biće umnaža njezin grijeh jako mnogo puta i mora prema tome također trpjeti značajno više nego tijekom pojedinačnih razvojnih stadija prethodnog perioda. Ipak čak onda će Moja beskonačna Ljubav biti iznova na djelu kako bi pomogla ovoj duši uzdići se, tako da, na kraju njezina zemaljskog napretka u zakonu prisile nanovo-sakupljena duša može sebe utjeloviti u tijelu od mesa u svrhu prolaženja konačnog ispita volje na ovoj Zemlji. Premda u kasnijem stanju zrelosti ova duša može bez ikakve dvojbe pogledati nazad na jedan sasvim drugačiji zemaljski napredak nego onaj perioda prije, unatoč tome ona ostaje isto duhovno biće ali će jedino sebe prepoznati kao takvo kada dosegne specifičan stupanj svjetla kada ona primi iznova njezino prošlo pamćenje.

Svaka duša pri ulasku u duhovno kraljevstvo nakon njezine fizičke smrti uvijek ostaje ono što jeste i može se nastaviti uzdizati neprestano više i, u sjedinjenju sa jednako

zrelim bićima, donijeti sreću bezbrojnim bićima na Zemlji baš kao i u duhovnim kraljevstvu; ali ona uvijek ostaje isto biće i neće nikada iznova izgubiti njezinu samo-svjesnost. Ako, međutim, ona siđe u bezdan, njezino će razmišljanje postati zbunjeno, ona više ne prepoznaje sebe i ako se spusti do najniže točke ona se opet može ukrotiti u tvrd materiju, time započinjući još jednom proces razvoja u novim tvorevinama na Zemlji.

Biće jedino sebe prepoznaje tijekom specifičnog stupnja zrelosti, i ovaj stupanj zrelosti je bio postignut čim je duši dozvoljeno utjeloviti sebe kao ljudsko biće, naračun čega je ljudsko biće u jasnom posjedovanju samo-svjesnosti koju duša više neće iznova izgubiti ukoliko ona iznova ne siđe u vrloduboku tamu, gdje više ne može sebe prepoznati kao ono što jeste i što je bila. Ja ću sakupiti iznova svako duhovno biće koje je jednom zastranilo, Ja ga želim povratiti u isto stanje kakvo je jednom proizašlo iz Mene. Ja želim privući k Mojem srcu kompletno slobodna, najviše savršena anđeoska bića koja gore sa Ljubavlju i Ja ću postići ovaj cilj čak ako su potrebne vječnosti za to, jer Moja Ljubav, mudrost i moć su bez ograničenja i Moja stvaralačka volja neće nikada dokončati sve dok posljednje duhovno biće nije iskupljeno i nije postalo Moje dijete. AMEN

Bertha Dudde, br. 8117, 5 Ožujak 1962

DUŠINA OSOBNOST...

Poradi potpune jasnoće Ja vam želim dati daljnje objašnjenje: Duhovnom biću koje Sam doveo u život, to jest, kojeg Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga kao nešto duhovno očigledno i opipljivo, ne može se zanijekati osobnost. Ovo biće je bilo stvoreno na Moju sliku; ono je od strane Mene bilo prikazano u vanjskom obliku izvan Mene Samog u beskraj kao sasvim odvojeno; ono je bilo samo-svjesno i prema tome je također sebe prepoznavalo kao misaono biće sa slobodnom voljom... Ono je bilo umanjena slika Mene Osobno, ali toliko malena poredbeno sa Mojom temeljnom puninom da čovjek može doista govoriti o 'sićušnoj iskrici' iz vatrenog mora Moje snage Ljubavi. A ipak ono je bilo jedna osobnost sa vlastitim odlučivanjem, osim što je kroz upliv snage Ljubavi ono bilo neprestano u kontaktu sa Mnom, ali to biće nije ometalo na nijedan način. Ono je bilo slobodno i puno svjetla i snage... Ono je bilo Božansko stvorenje koje je proizašlo iz Mene u najvišem savršenstvu i s Moje strane nije doživljavalo nikakvu vrstu ograničenja. Svako ograničenje ili sputavanje njegova svjetla i snage je bilo prouzročeno od strane njega samoga budući je bilo slobodno donijeti njegove vlastite odabire. A isto također važi za sva duhovna bića koja je prvo-stvoreni duh doveo u život kroz njegovu volju sa korištenjem Moje snage. Oni su također bili najviše savršeni, svako

biće je bilo svjesno sebe is toga jedna osobnost koja je bila sposobna biti odvojena i potpuno nezavisno aktivna u duhovnom kraljevstvu u slobodnoj volji. Otud ni jedno biće nije bilo vezano za Mene i Moje karakteristike putem sile, svako biće se kretalo slobodno i odvojeno unutar duhovnih tvorevina i bilo je nezamislivo sretno. Ako se prema tome govori o 'padu duhova'... silasku prvobitnih duhova u bezdan, to treba tako biti shvaćeno da su bića odbila primiti Moje osvjetljenje Ljubavi, da su ona odbacila pritjecanje Moje snage Ljubavi, koja se bezprestano izljevala iz Mene i prožimala sve sa svjetlom i snagom... Oni više nisu prihvatili Mojeg Duha, Moju Ljubav, oni su sebe razdvojili od Mene hotimično ali ne bi nikada bili sposobni iznova prestati postojati budući su bili i ostati će zauvijek Moja isijana snaga Ljubavi. Svaki pali prvobitni duh je bio samostalno biće, jedna 'osobnost'... i ostati će to za cijelu vječnost... Ono je stremilo udaljiti se od Vječnog Svjetla, od Prvobitnog Izvora, i prema tome lišilo sebe sveg svjetla i snage...

Ali prvobitni duh je ostao biće koje je jednom proizašlo iz Mene u najvišem savršenstvu. Čak ako je proces vođenja duhovnog bića nazad k Meni beskonačno dug, gdje je ovo biće razloženo i njegove sićušne čestice moraju proći kroz cijelo stvaranje... sve ove čestice se iznova sakupe i, nakon beskrajno dugih perioda vremena, formiraju iznova samo-svjesno biće... palog prvobitnog duha... tako da kratko prije njegova savršenstva kao duša ljudskog bića on može iznova donijeti odluku da li se želi vratiti u oblast blaženih duhova ili će on opet beskrajno produžiti njegov povratak kao rezultat njegovog vlastitog protivljenja... Međutim, samo-svjesno biće... ljudsko biće... udomaćuje kao dušu duha kojeg Sam jednom prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga, koji će uvijek i zauvijek ostati ista osobnost koja je jednom proizašla iz Mene... On je bio savršen i odabrao je bezdan njegovom vlastitom slobodnom voljom ali nije prestao postojati, on nije postao rascjepkan, on jeste i zauvijek ostaje samo-svjesno biće, sa iznimkom staze povratka kroz tvorevine kada je njegova samo-svjesnost oduzeta, kada je on razložen i u stanju prisile se zapućuje stazom višeg razvoja... I čak ako biće treba putovati stazu kroz tvorevine više nego jednom... ono će uvijek ostati isto samo-svjesno biće koje se jednom odvratilo od Mene, koje je odbacilo snagu Moje Ljubavi i time hotimično sebe razdvojilo od Mene unatoč činjenice da se ovo nikada ne može dogoditi budući će sve što proizađe iz Mene biti nerazdvojivo povezano sa Mnom. Stoga se 'otpadništvo duhova' također treba shvatiti doslovno... Samo-svjesno biće kojeg Sam jednom isijao je palo budući ga Ja nisam zaustavio i budući je bilo sposobno odrediti njegovu vlastitu sudbinu u slobodnoj volji. I ovo duhovno biće se mora Meni iznova vratiti u najvišem savršenstvu ako se želi sjediniti sa Mnom kako bi bilo neuporedivo sretno zauvijek... Jer čim ga Ja mogu prožeti iznova sa Mojom Ljubavlju ono će također povratiti svoje prvobitno stanje. Međutim ono uvijek ostaje svjesno sebe samoga... ono je s Ljubavlju ujedinjeno sa Mnom a ipak slobodno biće koje je unatoč tome u potpunosti ušlo u Moju volju i prema tome može stvarati i raditi sa Mnom u nezamislivoj sreći. AMEN

+

*Zvijezde u svemiru i njihova uloga... Razlika između naše Zemlje i
ostalih nebeskih tijela... Konačni cilj ostvariv jedino na Zemlji...
Da li je moguć fizički kontakt bića sa različitim planeta?!...*

+

Bertha Dudde, br. 8405, 7 Veljače 1963

RAZLIČITE VRSTE TVOREVINA SE PODUDARAJU SA PADOM BIĆA...

Sudbina vas stanovnika Zemlje je postati djecom Božjom, i prema tome morate nadvladati najdonje dubine kako bi bili sposobni doseći najviše vrhunce. Vi ćete ovo jedino razumjeti kada znate kako je otpadništvo bića bilo prilično drugačije utoliko što njihov otpor spram Mene isto tako nije bio jednako snažan... tako da ste, kao rezultat volje vašeg tvorca (*Lucifera*), vi sami također bili prilično drugačije prirode, što se jedino odnosi na stupanj vašeg otpora, kada ste trebali donijeti vašu slobodnu odluku za Mene ili za Mojega protivnika. Svi vi ste bili prožeti svjetlom shvaćanja, a ipak ste se okrenuli od Mene i pridružili Mojemu protivniku, budući ste bili sposobni vidjeti ga u svoj njegovoj ljepoti, dok Sam vam Ja bio nevidljiv. Unatoč tome vi ste znali kako ste bili potekli iz Mene. Otud je vaš otpor bio više ili manje snažan sa rezultatom da ste također bili raspoređeni na različite tvorevine (*planete*) gdje ste se isto tako trebali zaputiti stazom povratka ka Meni, jedino su se uvjeti razlikovali od onih kojima su stanovnici Zemlje morali udovoljavati.

Zemlja je djelo stvaranja koje u suštini postavlja najveće zahtjeve pred palo biće kako bi se ponovno popelo, dok druge zvijezde nude njihovim stanovnicima lakše mogućnosti, unatoč tome, konačni cilj... postajanje Božjim djetetom... može biti ostvaren jedino na Zemlji, premda su bićima na drugim zvijezdama podarena nezamisliva blaženstva nakon što su zaključili njihov viši razvoj i njihova je volja naknadno bila ispravno usmjerena... Ali kako bi se postalo Božjim djetetom mora se putovati stazom preko Zemlje, a ovom također može putovati duša, ako ona to želi, koja je u duhovno kraljevstvo ušla sa drugih nebeskih tijela i koja je dosegla specifičan stupanj zrelosti tako da joj može biti podaren život na Zemlji u svrhu misije. Onda su one već prosvijetljene, ipak one nisu 'ne-pala' bića nego bića sa drugih zvijezda... čija udaljenost od Mene nije bila tako velika, tako da su one odustale od njihovog otpora spram Mene ranije i nastojale su Me opet doseći. I čim su opet prosvijetljene one također shvaćaju značenje djela stvaranja Zemlja, i mnoge duše također žele ostvariti stupanj Božjeg djeteta i zbog toga prihvaćaju izuzetno

teške uvjete budući ih njihova Ljubav spram Mene i za čovječanstvo nagoni vršiti iskupiteljski rad.

I tako će duše, koje ne ostvare stupanj zrelosti tijekom njihova zemaljskog života, biti na sličan način sposobne nastaviti njihov razvoj u onostranom, i podudarno njihovom stupnju zrelosti one će biti raspoređene u škole gdje se mogu postojano uzdizati (*Ivan 14:2*)... Jer tvorevine svugdje su pripremljene za duše svih stupnjeva zrelosti, i budući su sve tvorevine raspoređene drugačije i nude drugačije uvjete življenja one već mogu predstavljati stanje radosti za duše koje su bile prenešene na njih, jer one su daleko više prekrasno oblikovane nego Zemlja, pošto tvorevine tamo pružaju užitak dušama i nadahnjuju ih na veća duhovna nastojanja, jer one tako očigledno svjedoče o Mojoj Ljubavi i snazi i mudrosti, da to također pojačava Ljubav tih bića spram Mene. Jer kada se otpadništvo bića dogodilo prije nezamislivo dugo vremena, koje bi već smatrali vječnošću, sva su se bića doista okrenula od Mene, ali se bezbroj njih također opet razdvojio od Mojeg protivnika uskoro nakon njihovog otpadništva, oni ga nisu slijedili u najdublji bezdan nego su napustili veliko mnoštvo... I Moja volja je njima učinila isto kao što je učinila onima koji su najdalje otpali: Od snage koja je bila isijana od Mene kao biće Ona je oblikovala drugačije vrste nebeskih tijela nego Zemlja, i proces kroz ova djela stvaranja je bio puno lakši i nastavljao se brže za pale duhove, tako da su Mi se bića vraćala ranije, pošto je Isusov čin Spasenja bio ostvaren također za ova bića i bilo je moguće iskupiti njihov izvorni grijeh, zavisno o stavu svakog pojedinačnog bića spram njegovoga Boga i Stvoritelja, Kojeg su oni također prepoznali u Isusu. Jer oni su, također primili znanje o činu Spasenja kroz svjetlosne glasnike koji su radili među njima, koje Sam Ja odredio kao učitelje svim bićima tako da će oni pronaći i zaputiti se stazom ka Meni.

Posljedično tome, ima nebrojenih mogućnosti za još nesavršenu dušu koja napušta Zemlju da sazrije duhovno, i Moja Ljubav i mudrost uistinu prepoznaju najkorisniju mogućnost za postizavanje zrelosti za svaku pojedinačnu dušu. I otud su sve tvorevine u svemiru nastanjene duhovnim bićima na najrazličitijim stupnjevima zrelosti, i one nude neuporedive vrste blaženstva i veličanstvenosti onima koji su već ostvarili viši stupanj svjetla, ipak one će uvijek... čak za manje zrela bića... prikazivati bolje i lakše životne uvjete nego Zemlja. Jer ova je doista najmizernije djelo stvaranja, koje zahtijeva puno napora i stavlja velike zahtjeve pred palo biće... do ljudskog bića... ali koje može voditi do najslavnije sudbine: Božjeg djeteta, koje nadoknađuje za svu nevolju tisućerostruko i pretvara biće u najblagoslovljenije dijete koje će biti sposobno stvarati i raditi sa Mnom kroz cijelu vječnost. Do kojeg su opsega tvorevine u svemiru duhovne ili i dalje materijalne gustoće će jedino biti raspoznato od strane vas ljudi kada ste postigli izvjestan stupanj zrelosti ili svjetla, ali ovoliko je sigurno, sve one služe jednom palim duhovnim bićima kao prebivalište i stoga su također oblikovane u skladu sa njihovim stanjem zrelosti. Otud vi trebate smatrati sva nebeska tijela za škole koje Sam Ja ustanovio (*Ivan 14:2*) kako bi jednog dana opet podario blaženstvo Mojim živim tvorevinama, kojeg su one jednom bile

dobrovoljno izgubile vlastitom krivnjom i kojeg će oni također morati opet dobrovoljno postići. AMEN

Bertha Dudde, br. 8838, 7 Kolovoz 1964

JESU LI TVOREVINE DUHOVNE ILI MATERIJALNE VRSTE... RAZNOLIČNOST ZVIJEZDA...

Ti zahtijevaš razjašnjenje u svezi tvorevina u svemiru, i Ja ti ga želim priskrbiti u onoj mjeri koliko ste vi to sposobni razumjeti. Tvorevine su dijelom duhovne a dijelom materijalne vrste, ali ove se ne mogu smatrati za zemaljski-materijalne, jer Moja stvaralačka volja je nevjerovatno mnogostrana i vi nikada ne bi trebali pretpostaviti da druge zvijezde imaju istu strukturu kao Zemlja. Međutim, trebate uzeti u obzir da nije jedino Zemlja koja zaklanja ukružene duhovne supstance, nego da su nebrojene zvijezde vidljive vašim očima bile pozvane u postojanje od strane Mene da pomognu uzlazu svih ljudskih duša koje još nisu dosegle stupanj zrelosti potreban kako bi nastavile njihov razvoj u tvorevinama onostranog.

Cijelo stvaranje je Moja isijana snaga, a Zemlja je najbijednija tvorevina budući se ona sastoji od grube materije. Time bilo tko tko prolazi proces kroz njezine tvorevine bi bio sposoban kompletno produhoviti ono što kao 'duša' daje život ljudskom biću. Ipak postignuti stupnjevi zrelosti u kojem duša odlazi sa Zemlje nakon smrti njezina tijela su vrlo različiti... I time će ona biti primljena od strane drugih tvorevina koje, koliko se to nje tiče, zasigurno također postoje u 'onostranom' ali koje se ni u kojem slučaju ne mogu nazvati čisto duhovnim tvorevinama, pošto su njihove supstance isto tako ukružena duhovna suština... snaga, koja je jednom proizašla iz Mene kao biće i podbacila postati aktivna u skladu sa Mojom voljom. Međutim, ova materija je daleko lakša i više popustljiva, tako da su duše koje ostaju tamo nagnane u gorljivu aktivnost i uzajamnu pomoćnost, time one nastavljaju napredovati uvijek sve više. Time se može reći da je ova materija lagano razloživa a ipak ona također udomaćuje duhovnu supstancu koja je jednom postala nevjerna Meni ali koja ne pati do opsega kao što je to slučaj na Zemlji... koja je radosno u službi u ubrzavanju dušina daljnjeg razvoja, koja će se (*ova materija*) prema tome iznova razložiti čim je ona ispunila njezin zadatak.

Tvorevine na ovim zvijezdama su nastanjene od strane bića... koja se također mogu nazvati ljudskim bićima... koje isto tako imaju zadatak podupiranja daljnjeg razvoja ovih duša, posljedično materijalne tvorevine također trebaju postojati, ipak one ne bi trebale biti zamišljene takve poput onih na Zemlji. Bića (*duše*) su sada u svijetu koji im nudi nevjerovatne stvari a ipak je opipljivi svijet, budući je sve prožeto od strane Moje duhovne snage i ostati će opipljivi svijet sve dok se kompletno

produhovljavanje svih bića nije dogodilo, koja onda više neće potrebovati materijalni svijet. Ali pošto će se ovo nastaviti jednu cijelu vječnost i zvijezde na nebeskom svodu su time vidljive vama ljudima, vi ste podučeni prema tome da su svi ovi svjetovi Moja volja koja je uzela oblik, da Sam Ja isijao snagu koja je više ili manje bila duboko pala duhovna suština, da je ova snaga sebe očitovala, time ona jeste i ostaje vidljiva za odnosne stanovnike ovih zvijezda, koji samo posjeduju različite stupnjeve shvaćanja i time su također sposobni primiti stanovnike sa Zemlje kako bi im pomogli unaprijediti njihov razvoj. Onda ćete vi ljudi postojati 'onkraj' Zemlje a ipak u Mojem kraljevstvu, i zavisno o vašoj zrelosti vi ćete promijeniti vaše prebivalište kako bi ušli u sve više produhovljene tvorevine.

Ipak što god vaše oči vide kao nebeska tijela na nebeskom svodu su tvorevine koje su bile dovedene u postojanje od strane Moje volje; i ove tvorevine su prvobitni duhovi koji su Me jednom bili napustili, njima je bio dan zadatak od strane Mene kojeg sada ispunjavaju, otud oni Mene više ili manje iznova priznaju, posljedično, oni nisu sišli toliko nisko ali unatoč tome trebaju materijalne tvorevine kako bi u njima ispunili njihov zadatak... Ipak ne može se reći da je to zemaljska materija, budući je ova duhovna suština pala u najdublji bezdan kojeg ljudsko biće na Zemlji mora nadvladati tijekom beskrajno dugog perioda vremena, radije, ove materijalne tvorevine su bile dane ljudima za njihovu sreću i da uživaju u njima... Jer vidljiva zvijezda također mora iznijeti vidljive tvorevine koje trebaju ilustrirati već više zrelih duhovima golemost i moć njihova Stvoritelja i također ponuditi duhovnim supstancama i dalje u potrebi sazrijevanja priliku da služe. Ovaj problem vama nije lako objasniti jer vi jedino razumijete što postoji na vašoj Zemlji, i čak ovdje je vaše znanje ograničeno, ali kako druge zvijezde imaju učinak na vaše misli će ostati skriveno za vas sve dok ste nesposobni vidjeti duhovno. Onda će, međutim, ova oblast biti otvorena za vas i vi nećete biti sposobni prestatu diviti se tvorevinama na pojedinačnim zvijezdama. Ipak sva Moja djela imaju njihov razlog i prikazuju Moju Ljubav i mudrost i moć... I što god vam izgleda neobjašnjivo će vam postati poznato što više zrelost vaše duše napreduje, onda neće više biti pitanja koja za vas ne bi mogla biti odgovorena.... I ovo bogatstvo znanja će vas učiniti vrlo sretnima, čak ako je to u ovom trenutku i dalje od vas sakriveno. AMEN

Bertha Dudde, br. 1919, 15-16 Svibanj 1941

ZVIJEZDE... RAZLIČITA SNAGA SVJETLOSTI... NJIHOVA SVRHA...

Koje određenje imaju beskrajne zvijezde (*planete*) ljudima je nepoznato, i objašnjenje je moguće jedino dati u vjeri i prihvatiti ga kao Istinu samo u vjeri, jer ne može se pružiti dokaz, sve dok čovjek pripada Zemlji. Zvijezde imaju istu misiju kao i

Zemlja.... da duhovnim stvorenjima daju daljnje mogućnosti za razvoj, jedino što su od Zemlje toliko različite i u svojoj 'vrsti' potpuno drugačije, no služe istoj svrsi, a to je da nezrela bića uzdignu u više stanje zrelosti. A taj zadatak je uvijek presudan za sastav i uređenje svakog nebeskog tijela. Svaka zvijezda je dakle prvo naseljena od takvih stvorenja kojima su još potrebna djela stvaranja pošto im još nedostaje duševne zrelosti. Vrsta i način djelatnosti tih bića na zvijezdama van Zemlje ne može se ljudima objasniti. No ona se potpuno razlikuje od zemaljskog zadatka stvorenja (*Zemlje*), pošto taj zadatak zahtijeva materiju, dok su druge planete tvorevine na kojima niti vladaju zemaljski zakoni, niti se od stvorenja koja ih nastanjuju zahtijevaju poslovi koji bi sličili onima na Zemlji. Samo što čovjek zamišlja nešto slično sve dok ne može zamisliti ništa drugačije. Tako da ljudima jedino na ovaj način može biti dano objašnjenje, i Božja je volja da se i o tome čovječanstvu da objašnjenje Dokle god vam oko seže, vidite Božje tvorevine, no ne vidite duhovno što je unutar njih skriveno. To duhovno prolazi beskrajne stanice prije nego se pridruži Onome iz Kojeg je proizišlo.

(16 *Svibanj1941*) Prolazak vidljivim djelom Božjeg stvaranja, duhovnome je dovoljno da bi mu opet povratilo stanje savršenosti, u kojem je u početku bilo, onda ne treba daljnju školu duha. U kraljevstvu svjetla može se skupljati sa isto tako zrelim duhovnim stvorenjima i time se sve višlje razvijati. No bezbrojne duše ne koriste zemaljski život onako kako bi mogle, pa onda Zemlju napuštaju u nedovoljnoj zrelosti i nesposobne su ući u kraljevstvo svjetla. Njima onda mora biti pružena jedna daljnja mogućnost za razvoj, jer Božje stvaranje beskrajno je veliko, i stanica za razvoj duha uistinu ima dosta. Svaka stanica odgovara stanju zrelosti duša, koje se onda u njoj nastanjuju. One (stanice) se razlikuju jedna od druge jedino u jačini svjetla, što znači one su manje ili više svijetle jer je svjetlosna snaga svake zvijezde ovisna o zrelosti bića koja je nastanjuju, pošto je njihov stupanj zrelosti odlučujući za zračenje svjetlosti koje primaju.

Bertha Dudde, br. 0258, 14 Siječanj 1938

ZVIJEZDE... PREBIVALIŠTE ZA DUŠE... SUNČEVO SVJETLO...

Vidi, danas vam proglašavamo u ime Spasitelja ono što će vas uvesti u beskonačnost... Postoje vremena kada ste privučeni promatrati blještavilo zvijezda, da li ikada uzmete u obzir divote koje bi se mogle skrivati iza njih?... I bez obzira koliko milijuna zvijezda vidite na nebeskom svodu, to je unatoč tome samo dio beskonačnosti... to je samo dijelčić Stvaranja i čak ni približno vam ne počinje davati ideju o tome koliko puno više takvih zvijezda u svemiru je i dalje nevidljivo za vas... Ovo bezbrojno mnoštvo nebeskih tijela je jedino rukovođeno od strane jednog Duha... jednog Svjetla... i jednog Božanstva... Preko tisuće godina je bila Stvoriteljeva volja da ponudi potpuno slobodnim bićima priliku za napredovanje na ovim zvijezdama... i da ih postepeno pripremi za stanje u vječnosti gdje će oni biti osvijetljeni od strane jednog preobilja svjetla koje daleko nadmašuje svo svjetlo zvijezda u svemiru. Ipak čak preobilje svjetla na svakoj od ovih zvijezda se razlikuje u jačini... veličine sunaca, koja daju svjetlo i toplinu ovim zvijezdama su, zauzvrat, toliko različite da ih nitko na Zemlji ne bi bio sposoban

zamisliti, budući su ova područja nepristupačna ljudskom istraživanju i jedino bi vodila do pogrešnih zaključaka. Unatoč tome, sve u svemiru je tako dobro uređeno da se iz vječnosti u vječnost ništa od ovog mudrog reda svjetlova ne može opozvati... da ni jedna zvijezda ne bi nikada bila sposobna napustiti njezinu dodjeljenu joj putanju i zaputiti se drugom stazom... I stoga slušajte: Gospod je stvorio svemir za usavršavanje svih Njegovih bića i u trajanju zemaljskog toka života, na primjer, ljudsko biće ima broj godina na njegovom raspolaganju tijekom kojih on može postići stupanj savršenstva koji će ga postaviti u blistava okruženja. Duša će se nastaviti razvijati do sve viših oblasti i biti će joj ponuđeno sve više prilika... I svrha svake zvijezde... je ponuditi bezbrojnim bićima prostor koji odgovara njihovom duhovnom stanju gdje aktivnost duhovnih bića treba biti nastavljena. Nevjerojatno je teško objasniti ovo osobi, jer on može jedino dokučiti ovo sa njegovim ljudskim razumom i nesposoban je zamisliti gomilu zvijezda koje su predmetom Božje volje i koje opet i iznova nude bezbrojnim bićima priliku da iznova potpuno sazriju. AMEN

Postoje planete koje su lišene svjetla, pošto je nastanjuju stvorenja potpuno bez znanja, i koja nisu voljna primati svjetlo, što znači, ona se njima ponuđenim podukama zatvaraju. No, znanje je svjetlo Te planete bez svjetlosti najgušće su naseljene, pošto sa Zemlje odlaze bezbrojne duše koje u sebe nisu primile nikakvo duhovno znanje, tako da one mogu biti 'pridružene' jedino onim planetama gdje je još mrkli mrak. Međutim, tamu obično doživljavaju kao patnju, tako da postoji mogućnost da žude i traže svjetlo I onda se razvoj nagore može dogoditi i kod tih duša, i one mogu biti premještena u nešto svjetlija područja, što će reći, na planete koje posjeduju niski stupanj svjetlosne snage. Međutim, za sve zvijezde važi isti zakon da su stvorenja aktivna u Ljubavi jer to donosi svjetlo, što znači, tim stvorenjima aktivnim u Ljubavi tada pritječe svjetlo u obliku znanja. Postoje planete koje posjeduju nezamislivu snagu svjetla. Dakle tamo su duše koje su se kroz način života mio Bogu i njihovo služenje u Ljubavi dovele u stanje visoke duševne zrelosti ili su se trudile na drugim planetama ponoviti njihovu propuštenu zemaljsku priliku i koje su sada nositelji svjetla, dakle svjetlo neprestano dobijaju i mogu ga razdjeljivati.

Ta duhovna stvorenja ne trebaju mjesto stanovanja u vidljivim tvorevinama. One su tada svojim visokim stupnjem zrelosti osposobljene stvarati i oblikovati, što sad i čine sebi na blaženost. Rezultat je da su t(akv)e planete ispunjene nadasve dražesnim tvorevinama. To nisu zemaljske tvorevine, dakle materijalne i čvrste forme, nego one odgovaraju samo za boravak stvorenja u duhovnim predjelima, kao što ni planete bez svjetla ne nastanjuju materijalne tvorevine, no i pored toga su perceptibilne tim stvorenjima, pošto je tamo prisutno sve što ta stvorenja u svom tamnom stanju žude. Pred njihovim duhovnim očima nastaju i zemaljske tvorevine, jer njihova volja, njihova žudnja za tim, čini da te tvorevine postanu vidljive, bez da su prisutne u materijalnoj stvarnosti. A to za stvorenje predstavlja muku, nalaziti se u čežnji za nečim, no nikada to pred sobom ne imati opipljivo i osjetljivo, nego jedino u mašti. Time mu biva jasna prolaznost zemaljskoga, tako da žudnju za tim automatski uči nadvladavati, jer bez da je ona nadvladana, stvorenje nikada ne može ući u svjetlosne sfere. Ali u stanju savršenstva, stvaranje i oblikovanje stvari nešto je drugo To su

duhovne tvorevine, koje nemaju nikakve veze sa stvarima koje su zemaljski poželjne. Tako da su razne planete boravišta za duše koje su napustile Zemlju i koje se nalaze u različitim stupnjevima zrelosti. A postoje milijuni i milijarde zvijezda (*planeta*) tako različite jačine svjetlosti, da uistinu svaka duša pronalazi boravište koje odgovara njezinom stupnju zrelosti, kako bi se mogla dalje razvijati, tako da je samo volja stvorenja presudna za to hoće li ona razvoj na gore prevaliti u kraćem ili dužem vremenu.

Bog ne napušta niti jedno stvorenje ni izvan Zemlje, znači i u onostranomemu uvijek iznova pruža mogućnost za razvoj. No neiskorišteni zemaljski život nikad se ne može skroz nadoknaditi jer jedino na Zemlji stvorenje uz ispravnu upotrebu volje može postići stanje potpunosti, koje mu donosi najveće nasljedstvo nebeskog Oca 'Dijeteštvo' Božje ... Postoje beskrajno mnogi stupnjevi blaženstva, koje stvorenja prolaskom kroz razvoj nagore u zvijezdama mogu postići. No nikad neće moći uživati to blaženstvo koje je 'spremljeno' za dijete Božije. Za to je Bog čovjeku dao život na Zemlji, kako bi si on, sve dok ima slobodnu volju, čime mu snaga i milost beskrajno stoje na raspolaganju, mogao izboriti najuzvišenije ... biti dijete Božije ... Jer što to znači ne možete pojmiti No i pored toga morate bez znanja o tome živjeti zemaljski život, kako bi ste se u potpuno slobodnoj volji već na Zemlji trudili postići 'sjedinenje' s Bogom, kako biste jednom postali najblaženija stvorenja u vječnosti. AMEN

Bertha Dudde, br. 7601, 16 Svibanj 1960

KONTAKT SA STANOVNICIMA DRUGIH SVJETOVA...

'U KUĆI MOJEG OCA...'

Bezbrojna nebeska tijela kruže svemirom, i sva ona imaju zadatak pomaganja nezrelim dušama postići zrelost... Tako sada možete razumjeti Riječi: '***U kući Mojeg Oca ima mnogo stanova...***' (*Ivan 14:2*) I svaka zvijezda prima duše čije je stanje zrelosti prikladno za njezine uvjete; drugim riječima, potencijal za sazrijevanje razlikuje se na svakoj zvijezdi i duše su postavljene sukladno. No, također su uvjeti življenja uvijek različiti, budući priroda zvijezda i njihov sastav variraju. Detaljan opis ne može biti dan ljudima na Zemlji budući bi mnogo toga njima bilo neshvatljivo i potrebno je duhovno znanje kako bi bilo shvaćeno. Ali za sve duše, kakav god je njihov stupanj zrelosti, prikladne zvijezde postoje za sazrijevanje, gdje su duše dobre volje sposobne uzdići se. Jer čak tamo je slobodna volja duhovnih bića uzeta u obzir, čak tamo se ne primjenjuje duhova prisila (*ograničavanje*), premda pojedini uvjeti življenja ograničavaju bića do opsega da ih oni moraju prihvatiti ili ne bi preživjeli u njihovom svijetu. I svugdje će bića primiti svjetlo koje otkriva svrhu njihova

postojanja... Da li oni prihvate i iskoriste svjetlo je na njima no to je odlučujuće za njihov uspon. I sva ova djela Božjeg stvaranja su 'stanovi u Očevoj kući...' Otud će sva duhovna suština jednog dana postići stupanj zrelosti koji će joj omogućiti zamijeniti fizičke tvorevine sa onima čisto duhovnima... koje ste vi ljudi nesposobni percipirati sa vašim fizičkim očima. Budući sve što je vidljivo za vas jesu tvorevine koje udomaćuju bića koja su i dalje nezrela, pošto su usavršena bića aktivna u kraljevstvu svjetla i više ne trebaju 'vidljive' tvorevine za njihovo prebivalište. Ali udaljenost između svih ovih djela stvaranja je golema i oni isto tako nisu jedno drugome unutar dohvata... Stanovnici ovih svjetova su vezani za njihovu planetu, zvijezdu na kojoj žive... Oni su jedino sposobni promijeniti njihovo prebivalište nakon što su dosegli izvjestan stupanj zrelosti, a ne proizvoljno nego u skladu sa Božjim temeljnim zakonom... kojem se sve Njegove tvorevine moraju podrediti, uključujući bića koja su njima dodijeljena. Prema tome glupo je pretpostaviti da bi stanovnici ovih svjetova mogli proizvoljno otići sa njih i približiti se drugim svjetovima bez straha da neće doživjeti vlastito uništenje. Budući su uvjeti življenja drugačiji na svim zvijezdama i ovi se ne mogu isključiti proizvoljno.

Međutim, tijekom posljednjih dana se čak radi i na takvim planovima. Božji protivnik iskorištava ljudsku lakovjernost tako što simulira da oni mogu imati kontakt sa stanovnicima drugih svjetova i da ovi, iz prividno dobrih razloga, također žele uspostaviti kontakt sa stanovnicima Zemlje. On namjerava potkopati vjerovanje u kraj stare Zemlje i na taj način spriječava ljude da sebe pripreme za ovaj Kraj... Ali ljudi bi trebali biti obaviješteni da je Zemlja zasebna planeta koja nema nikakav kontakt sa drugim svjetovima, i da se bilo koja veza sa drugim svjetovima jedino može duhovno uspostaviti... Otud je ljudsko biće, u stvari, sposobno uspostaviti kontakt sa stanovnicima naprednih svjetova, sa kraljevstvom svjetla, posredstvom dobrih i molećivih misli za pomoć u vremenima duhovne nedaće... koja će onda njemu biti pružena duhovno... ali nije uputno za njega zvati bića na drugim zvijezdama čiji duhovni stupanj zrelosti i njihova mogućnost da pruže duhovnu pomoć je njemu nepoznata. Fizička pomoć je definitivno van pitanja, kako bi Božji protivnik želio da ljudi vjeruju da bi ova bića mogla izvršiti njihov utjecaj na stanovnike Zemlje prije konačnog uništenja. Jedino Bog može osigurati ispravnu vrstu pomoći kada pristigne vrijeme kojeg se vi ljudi bojite, i ako to vjerujete Bog će dodijeliti ovu pomoć svakome tko ju traži. I On doista ima dovoljno anđela koji isključivo udovoljavaju sa i sprovode Njegovu volju, i oni će se također pobrinuti za ljude kada dođe čas... Ali Božji protivnik je pronašao plodno tlo u ljudskoj lakovjernosti u koju može posaditi mnoga loša sjemenja. Ljudi bi radije prihvatili njegove obmanjujuće upute nego Čistu Istinu, koja ukazuje vrijednost njegova sjemenja. Budući je pogreška uvijek prije prihvaćena nego Istina, ljudsko biće će uvijek tražiti steći prednost od pogreške i odbaciti Istinu, koja mu ne obećaje nikakve prednosti. Kraj je blizu, i on će doći bez ikakve greške... Svako učenje je pogrešno koje dovodi u pitanje Kraj ili osigurava ljudima izlaz koji se ne podudara sa Božjom

voljom... Jer Bog Osobno će izvesti svakog iz opasnosti tko Mu povjeri sebe, koji u Njemu nađe pribežište, koji pripada Njegovim Vlastitima koji se ne trebaju bojati Kraja. AMEN

Bertha Dudde – Autobiografija

Objave 'Unutarnje Riječi' dobijam i zapisujem od dana 15. Lipnja 1937 godine. Da bi ispunila želje mnogih svojih prijatelja Ja ću vam dati opis svoga zemaljskog života, kratko objašnjenje o onome što sam na duhovan način primila, kao i moje vlastite osjećaje u svezi svega toga.

Rođena sam 1. Travnja 1891 godine u Liegnitzu u Šleziji, današnja Poljska, kao druga kćer jednog umjetničkog slikara. Djetinstvo sam u svom roditeljskom domu uz svojih šestoro sestara proživjela harmonično. Egzistencijalne nevolje sam upoznala vrlo rano. Mojim roditeljima je trebao novac tako da sam svoju sklonost ka šivenju iskoristila ne bi li bila od koristi svojoj obitelji. No i pored toga su roditelji imali novčanih problema, a time i brige, tako da sam se sve do nedavno trudila pomoći svojoj obitelji.

Moji roditelji su bili različitih vjeroispovijesti. Otac je bio Protestant, a majka Katolkinja. Mi djeca smo bili odgajani u Katoličkoj vjeri, ali na nas nitko nije vršio pritisak ili nas pak prisiljavao da slijedimo crkvene običaje, tako da je kasnije svaki od nas mogao sam za sebe i u potpunoj slobodi odlučivati o svojoj vjerskoj pripadnosti.

Ja osobno sam bila religiozna, ali doktrinu Katoličkog sistema nisam mogla prihvatiti, iako sam poštivala crkvu. Jednostavno nisam mogla na van zastupati nešto što moja unutrašnja savjest nije prihvaćala sa potpunim uvjerenjem. Tako sam prestala odlaziti u crkvu, od propovijedi sam čula samo malo, i nisam imala nikakvo poznavanje Biblije. Nisam čitala nikakvu religijsku ili pak naučnu literaturu i nisam se priključila nekoj drugoj grupi ili religijskoj sekti.

Tko poznaje Katolički oblik vjere, zna u kakve sve nevolje zapadne čovjek sa svojom savjesti ako se je želi osloboditi. Ja također od toga nisam bila pošteđena. Ali u meni je ostalo pitanje: što i gdje je ono što je ispravno (*ili 'Što je Istina, i gdje je čovjek može pronaći?'*)?

Često bi dok sam molila Molitvu Gospodnju ('*Oče Naš'*) preklinjala **Gospoda** da mi dozvoli pronaći Njegovo kraljevstvo. Ova molitva se ispunila 15. Lipnja 1937 godine. Molila sam se tiho i osluškivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.

Još nisam znala da su mi te misli bile 'dane', sve dok u jednom čudnom snu nisam doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: '**U početku bijaše Riječ! Te Deum (početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo') Stvoritelju Neba i Zemlje!**'

A onda su se pojavile sumnje: 'Da li si to sama od sebe napisala?' – Ukratko, hrvala sam se, molila se i vodila mnoge unutarnje borbe, ali uvijek su riječi iznova nadolazile poput rijeke, poput velikog toka mudrosti pred kojim sam drhtala. – A onda me Sam Bog oslobodio sumnji, On mi je odgovorio i prepoznala sam Njega u Njegovoj Riječi kao našeg Oca. Moja vjera je rasla, sumnje su postajale sve manje a ja sam primala i zapisivala svakodnevno.

Sadržaj zapisanog je prevazilazio moje znanje. Izrazi, koje nisam nikad čula, ili pak o njima čitala, čudni pojmovi na stranom jeziku, naučni pojmovi kao i upute su mi nezaustavljivo pritjecali. A povrh svega ljubavne izjave Oca Nebeskog kakve još nikad nisam čula a koje, na kraju krajeva, daju utočište i objašnjavaju sva pitanja o našim životima i smislu našeg postojanja.

Te 'Riječi' mi dolaze na slijedeći način: nakon unutarnje molitve i kratke koncentracije, osluškujem prema unutra. Tamo se tada javljaju jasno izražene misli, a riječi, jedna po jedna, jasno teku – uvijek tri ili četiri odjednom, slično radio priopćenju ili meteorološkom izvještaju, i to polako tako da sa lakoćom mogu pratiti i zapisivati jedan dio rečenice za drugim.

Riječi zapisujem stenografski, kao po diktatu, bez da mislim ili konstruktivno sudjelujem u tome. Pritom nisam ni u kakvom stanju transa; osim toga, ja ne oblikujem rečenice, nego mi riječi na izvjestan način priskaču, bez da prilikom pisanja obuhvaćam značenje zapisanog.

Danima poslije toga, ili čak tjednima, taj stenogram prenosim u čisti zapis, bez da ga prije toga pročitam, riječ po riječ, bez mijenjanja ili 'poboljšavanja' jednog jedinog sloga, a ni u kojem slučaju ne obrađujući smisao rečenog niti ga stilizirajući. Trajanje jednog takvog diktata iznosi oko pola sata. Izričito bih naglasila da taj proces ne nastaje kao proizvod bilo kakvog pritiska tj. prisile, niti se događa u ekstatičnom stanju. Sve se to događa trezveno i jednostavno, bez ikakvog uzbuđenja ili utjecaja moje vlastite volje. U bilo koje doba mogu prekinuti Objavu, te je nakon deset sati ili dana usred prekinute rečenice jednostavno nastaviti. Bez da sam ranije mi dano pročitala, Objava mi ponovno biva tečno diktirana u pero.

Volja mi je dakle oslobođena od bilo kakve prisile – ono šta ja želim je služiti Bogu i činiti ono što Njegova Sveta Volja zahtijeva od mene.

Mogu u svoj istini izjaviti da sam do ove Istine bila 'vođena', i da su mi pojmovi u potpunosti bili i morali biti strani. Tek godinama poslije sam pronašla potvrdu onog što sam primila, kada sam upoznala zapise štajerskog mistika Jakoba Lorbera. Nemoguće je pojmiti moju radost prilikom čitanja velikih Lorberovih djela, 'Velikog Ivanovog Evanđelja' i 'Isusovog djetinstva'. Tek tada sam doznala da je i drugim ljudima bila dana Riječ Gospodnja, da je Bog, Gospod, u svim razdobljima pričao Svojoj djeci i da će i ubuduće nastaviti pričati, jer beskrajna Očeva Ljubav i milost ni ne može drugačije.

U Lorberovim zapisima sam otkrila isto ono što je i meni bilo dano. Često nisam razumjela riječ koja bi mi došla, međutim Nebeski Otac mi je u Svojoj Ljubavi

davao i objašnjenja. Bilo je i čudesnih događaja, koje je pojedinačno sada nemoguće navesti, ali koji svjedoče o nezamislivoj poniznosti i Očinskoj blagosti.

U nedostatku sveukupnog obrazovanja uvijek sam se smatrala ne-ispisanom stranicom. Nedostatak novca i vremena su me spriječavali da čitam dobre knjige kao i da posjećujem predavanja. Znala sam samo za napran rad od ranog jutra do kasno uvečer. I pored toga sam svakodnevno primala slasne obroke duhovnog dobra, bez da sam uopće znala za koga sam to primala.

Baš moje nepoznavanje Biblije i Katoličke doktrine mi je omogućilo da prihvatim Riječ Odozgo bez ikakva otpora. Moje iskustvo me uči kako je ozbiljan Katolik ili Protestant čije je znanje ukorijenjeno u dogmatskim teorijama previše vezan za njihovu dogmu da bi prihvatio i prigrlio Božanske Objave bez otpora.

Međutim, ipak postoje naučnici na više fakulteta, koji sa pojačanim zanimanjem najozbiljnije diskutiraju ova Božanska učenja. Ne samo da ih interesiraju neoboriva objašnjenja nastanka materije kao i njenog mogućeg razlaganja, već i nastanak pogrešnih učenja i raznih religijskih sistema i vjeroispovijesti. U porukama koje sam primila je pokazano u čemu se sastoje te pogreške, i od svih se zahtijeva skretanje pažnje na svako od tih pogrešnih učenja, kad god se za to pruži prilika.

Ali, svakome je ostavljeno na slobodu da prihvati ili pak ne prihvati u svoje srce Gospodnju Riječ. Ali onome koji je razumio duh tih Očevih Riječi, a ne djeluje u skladu s njima, taj samo povećava razmak između sebe i našeg Oca Nebeskog. Kada ne slijedi riječi opomene Ljubavi on se time neizbježno postavlja pod zakon. A u istoj toj mjeri, u kojoj ne bude poštovao Božje zapovijedi Ljubavi, će izgubiti i Božju Milost.

Božjom milošću se ljudima iznova daje Evanđelje, i prilično ozbiljno im je skrenuta pažnja na svrhu i cilj ljudskog postojanja. Jer milostiva Ljubav Božja želi spasiti sve one koji se još mogu spasiti prije nego što dođe preokret – a on sigurno dolazi! Vrijeme koje su svi vidovnjaci i proroci svih vremena najavljivali – Posljednje vrijeme – je sada ovdje!

Prema mojim zapisima, Gospod ne pravi razliku među Svojom djecom – **'Pridite Mi svi'** – glasi Njegov poziv. Blago onome koji sluša Njegove Riječi i koji Ga slijedi. Bog voli Svoju djecu, On ih sve želi usrećiti – pa čak i ako ona ne žele znati išta o Njemu.

Zapisano: 22. 11. 1953.

Potpisano: Bertha Dudde

I tek sada, sa ovim pred-znanjem, čovjek može razumjeti što je Apostol mislio kada je rekao:

'Doista, stvaranje (ovo je pravilan prijevod) sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: stvaranje je uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. Jer i stvaranje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje. Jer znamo: svo stvaranje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.'

Rimljanima 8:19-22

Preveli Lorens N. i Zoran Č.
Uredio i sastavio Lorens N.

www.zastocistaistina.com

www.youtube.com/user/AkademijaVjecnogPro